

oktober 2018 brezplačno
03/2018

Poštnina plačana pri pošti 3220 Štore

ŠTORSKI OBČAN

kazalo

KOLOFON

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le-to potrebno.

Prispevke s fotografijami pošljite po pošti na CD-ju ali na elektronski naslov: obcina@store.si, store.obcina@gmail.com. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru 2018 pričakujemo vaše prispevke do 15. novembra 2018.

Odgovorna urednica:
Mojca Rožman

Prispevke lektorirala:
Mojca Rožman

Uredniški odbor:
Karmen Gorjup Žgank
Rosvita Jager
Mojca Rožman
Ivanka Tofant
Dušan Volavšek

Foto naslovnice:
Manica Doberšek

Foto zadnja stran:
Rosvita Jager

Prispevke zbrala:
Nena Kopinšek

Priprava za tisk:
Grafika Gracer, d.o.o.
Lava 7b, Celje

Štorski občan izhaja v nakladi 1700 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 22 % davek na dodano vrednost.

4	Aktualno
8	Zgodilo se je
13	O delu društev
21	Znan obraz
24	Zanimivosti
28	Živimo zdravo
30	Dogajanje v Domu Lipa
31	Duhovne strani
35	Srebrne niti
37	Utrinki iz osnovne šole in vrtca
45	Vabila

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15, 3320 ŠTORE
E: obcina@store.si
T: 03/780 38 40
www.store.si

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 15.00
sreda: od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 17.00
četrtek: odprta samo sprejemna pisarna
petek: od 9.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek: od 7.30 do 9.00
sreda: od 15.00 do 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6, 3220 ŠTORE
T: 031/654 354

Uradne ure predsednika krajevne skupnosti Svetina:

po predhodnem dogovoru na T: 031/654 354 (Andreja Videc)

Spoštovane občanke in občani!

S koncem tega leta se izteka tudi moj tretji mandat županovanja, zato se mi zdi prav, da naredim kratko revizijo tega obdobja.

Kaj pomeni biti župan Občine Štore? Župan je predstavnik vseh občanov. To pomeni, da sprejema odločitve, ki so dobre za vse, ni pa nujno, da so te odločitve tudi vsem všeč. Naloga župana je, da v poplavi mnenj, želja in zahtev izbere tiste, ki so v dobro skupnosti, hkrati pa išče ravnotežje med finančnimi zmoglostmi in enakomernim razvojem vseh dejavnosti, za katere je zadolžena občina, ter vseh naselij, ki jih zajema. Pri tem zahtevnem delu in pogosto zelo težkih odločitvah so mi bili v preteklosti v veliko pomoč člani in članice občinskega sveta, ki so s svojo podporo, predlogi in mnenji sooblikovali razvoj naše občine.

Kljub temu, da nam v preteklem mandatu ni bilo lahko, smo uspeli realizirati kar nekaj prepotrebnih investicij na infrastrukturnem področju, kot so obnova in dograditev kanalizacijskega sistema (na Lipi, v Kompolah), obnova in dograditev javnega vodovodnega sistema (del Kompol, del Lipe, Javornik...), rekonstrukcije cest (v Mostah, Kompolah, Opoka – Gaji, obračališče pri OŠ, Kovinarska ulica, Svetina-Šentrupert...), dograditev javne razsvetljave, sanirali smo nekaj plazov, kupili Dom na Svetini, telovadnico ŠKIMC, objekt nekdanje srednje šole ŠKIMC, več zemljišč, zgradili kozolec Pečovje–Laška vas, nakupili opremo za režijski obrat (traktor, avto, mulčer, kosilnico...), uredili šolski vrt, uredili in opremili sedem otroških igrišč po naseljih, s pomočjo gasilcev uredili večnamenski objekt v Prožinski vasi, nabavili kar nekaj opreme za gasilce in civilno zaščito....

Nemalo napora in sredstev je bilo vloženih tudi v pripravo različne dokumentacije, kot je Občinski prostorski načrt, Celostna prometna strategija, Načrt razvoja odprtega širokopasovnega omrežja naslednje generacije v občini Štore, dokumentacije za pridobitev gradbenih dovoljenj za kanalizacije (v spodnjih Štorah, Dragi, Pečovju, Laški vasi, Prožinski vasi, Ogorevcu in Kresnikah) ter razširitev vodovodnega sistema (Straža, Šentjanž), dokumentacijo za izgradnjo kolesarske steze, nove telovadnice pri OŠ Štore....

Navedeni projekti so tisti, pri katerih ima občina nekaj »manevrskega« prostora, velika večina občinskega proračuna pa je namenjena izvajanju nalog, ki so ji določene z zakonodajo in na zunaj ne tako vidne, vendar zato nič manj pomembne.

Seveda je potrebno vedno gledati naprej in ob izvajanju enega projekta pripravljati že drugega, da je razvoj konstanten. Pogosto rečem, da če bi v letu 2006, ko sem prvič kandidiral, vedel, v kakšne čevlje bom stopil, se za to vsekakor ne bi odločil. Zdaj si upam trditi, da smo z vztrajnostjo in gledanjem naprej dočakali tudi lepše čase za občino. Zavedam se, da pri svojem delu delamo tudi napake, vendar je pomembno, da se iz njih znamo tudi kaj naučiti. Rezultati dela so tisti, ki ostanejo, tudi ko funkcije prenehajo.

Vse zgoraj naštetu je plod trdega in večletnega dela, zato se želim na tem mestu zahvaliti vsem, ki so bili na kakršenkoli način aktivni v občini in so soustvarjali v korist skupnosti - občine Štore. Hvala vsem občankam in občanom, da ste mi v preteklosti zaupali in upam na plodno sodelovanje tudi v prihodnje.

Mejo med občino kot institucijo in ljudmi je potrebno izbrisati. Občina smo ljudje, zato je prav, da se aktivno vključujemo v njeno delovanje in po svojih močeh prispevamo k njenemu razvoju, ne le kritiziramo in jamramo. Eden od načinov za to je tudi udeležba na lokalnih volitvah, ki so pred nami.

Znan pisatelj Paulo Coelho je dejal: »Življenje ni narejeno iz želja, temveč iz dejanj vsakogar izmed nas!«

Zatorej naj naša dejanja govorijo tudi v prihodnje in naj Občina Štore piše lepo zgodbo tudi v novem mandatu.

– Miran Jurkošek,
župan občine Štore

Iz Svetine po obnovljeni cesti do Laškega

Ne le krajani Svetine, temveč tudi drugi uporabniki ceste, ki povezuje našo občino z občino Laško, so se veselili septembrskega odprtja novoobnovljenega cestnega odseka. Gre za eno večjih naložb v cestno infrastrukturo v občini, saj je bilo skupaj obnovljenih skoraj 3,5 km ceste.

Gre za odseke Svetina-Kanjuce, Sela-Šentrupert in Kanjuce (Romih). Cesta je bila ozka, polna udarnih jam, dotrajana in z vidika varnosti in ureditve nujno potrebna obnove. Po obnovitvenih gradbenih delih, katerih izvajalec je bilo celjsko podjetje Remont d.d., je cesta postala bistveno varnejša.

Skupna pogodbeni vrednost vseh gradbenih del znaša 450 tisoč EUR z DDV. Občina pa je za odsek Svetina-Kanjuce, katerega pogodbeni vrednost znaša 317 tisoč EUR, podpisala pogodbo o sofinanciranju iz naslova 23. člena ZFO-1 z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo. Vrednost pogodbenih nepovratnih in povratnih sredstev znaša skupaj 125 tisoč EUR.

Verjamemo, da bo cesta še bolj povezovala krajane obeh občin, predvsem pa doprinesla k večji dostopnosti in s tem k turističnem in gospodarskem razvoju.

→ Občinska uprava

Nova otroška igrišča

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

Poletni meseci so bili za občino precej investicijsko naravnani. Ni se vlagalo zgolj v cestno infrastrukturo, temveč tudi v površine športno rekreacijskega značaja.

Vzpostavljena so nova otroška igrišča na sedmih lokacijah v občini, in sicer v spodnjih Štorah, na Lipi, v Kompolah, v Straži, na Pečovju, na Svetini in pri Domu na Svetini. Izbrani dobavitelj otroških igral in varovalne podlage je podjetje »Igrala in oprema Pozinek« iz Celja. Pogodbeni vrednost javnega naročila znaša 50.840,91 EUR z DDV. Sredstva za financiranje sta zagotovili tako Občina Štore kot Krajevna skupnost kot partnerja v projektu »Ureditev otroških igrišč

v Občini Štore« (podukrep 19.2 - Podpora za izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost). Občina Štore je za projekt s strani Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja prejela odločbo o pravici do sredstev v višini do 40.598,77 EUR.

Poleg občine in krajevne skupnosti je partner tega projekta tudi Športno kulturno društvo Rudar Pečovje, katerega člani in članice vseskozi sodelujejo pri izvedbi projektnih aktivnosti. Te v jesenskih mesecih prehajajo v zaključno fazo.

V veliki želji in primarnemu namenu, da otroška igrišča ostanejo urejene in skrbno vzdrževane površine za preživljanje prostega časa v naravi, si moramo pri-

zadevati, da z njimi ravnamo kot dobri gospodarji in jih uporabljamo varno. Skrbno urejene in opremljene površine bodo trajno služile svojemu namenu in pomembno vplivale na družbeno in družabno življenje v naši občini.

– Občinska uprava

Prikazovalnik hitrosti »Vi vozite«

Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa je meseca junija 2018 objavila razpisno dokumentacijo za projekt: Namestitev prikazovalnikov hitrosti »Vi vozite« 2018, 2. del.

Glede na prometno situacijo na območju naselja Štore (glavna regionalna cesta Celje-Štore-Šentjur) je občina kandidirala na razpisu in pridobila prikazovalnik hitrosti v brezplačni desetmesečni najem. S prikazovalnikom hitrosti želimo opozoriti voznike k strpnejši vožnji in s tem prispevati k večji varnosti vseh udeležencev v cestnem prometu.

Glavna regionalna cesta je v času delavnikov zelo obremenjena. Na kritičnem delu naselja med znakoma začetek naselja Štore in znakom za konec naselja Štore je cesta ravna, posledično pa vozniki vozijo običajno z večjo oz. prekoračeno hitrostjo. Na tem delu ceste sta označena dva prehoda za pešce, ob cesti poteka pločnik. V neposredni bližini se nahajata železniško in avtobusno postajališče, ki ga koristijo otroci za odhod v šolo. Gre za območje, kjer poteka šolska pot. Na omenjeni relaciji se neposredno ob tej cesti nahajata tudi precejšnje število dovozov do stanovanjskih hiš. Neposredno ob cesti sta tudi dve obrtni coni, zato je na tem območju tudi večje število tovornih vozil, kar še dodatno obremenjuje promet. Podatek o PLDP za leto 2016 (za vsa vozila) kaže,

da je bilo na števnem mestu Celje-Teharje 15.413 vozil in na števnem mestu Štore-Šentjur 10.872 vozil (vir: MZI, Direkcija RS za infrastrukturo).

Policisti PP Celje so na tem odseku od leta 2012 do junija 2018 opravili ogled 31 prometnih nesreč, od tega se je ena končala s smrtnim izidom, ena oseba je bila huje poškodovana, 17 udeležencev pa lažje poškodovanih. Policisti so ugotovili približno 320 kršitev cestnoprometnih predpisov, med katerimi prevladujejo prekoračitve dovoljene hitrosti (vir: PP Celje).

Projekt najema prikazovalnika hitrosti je podprl tudi Medobčinski inšpektorat in redarstvo Mestne občine Celje, Občine Laško, Občine Štore in Občine Žalec, ki je v zadnjem obdobju zabeležil okoli 130 kršitev na tem cestnem odseku.

– Občinska uprava

Rekonstrukcija ceste v Kovinarski (prečni) ulici

Občina Štore je skupaj z upravljavcem VO-KA Celje izvedla rekonstrukcijo ceste v Kovinarski (prečni) ulici. V sklopu rekonstrukcije je bila izvedena obnova vodovoda in vodovodnih priključkov, obnova oziroma ureditve kanalizacijskega sistema vključno s hišnimi priključki, urejeno pa je bilo tudi kabliranje javne razsvetljave s stojnimi mesti za svetilke. Občina je skupaj z lastniki stanovanj uredila tudi parkirne prostore za potrebe stanovalcev.

Skupna vrednost investicije znaša 120 tisoč EUR.

– Občinska uprava

V letu 2019 novi pločnik za pešce v Ulici Karla Vovka

Ministrstvo za infrastrukturo je v mesecu februarju objavilo javni razpis za sofinanciranje ukrepov trajnostne mobilnosti (JR-UTM_1/2017) v okviru »Operativnega programa Evropske kohezijske politike za obdobje 2014-2020«. Občina Štore je na razpisu kandidirala z vlogo za projekt »Hodnik za pešce v Ulici Karla Vovka«. Bila je uspešna in si zagotovila pravico do porabe nepovratnih sredstev v višini 36.475,78 EUR.

Projekt »Hodnik za pešce v Ulici Karla Vovka« predstavlja realizacijo dela ukrepov trajnostne mobilnosti, ki so bili načrtovani v okviru Celostne prometne strategije z namenom rešitve obstoječih problemov, povezanih s prometom, prometno infrastrukturo in mobilnostjo prebivalcev. Zmanjšanje negativnih vplivov prometa pa je pogojeno s postopnimi spremembami mobilnostnih navad prebivalstva, ki jih lahko dosežemo s trajnostnimi oblikami mobilnosti (hojo, kolesarjenjem, uporabo javnega potniškega prometa ter ostalimi alternativnimi oblikami mobilnosti). Vsled tega se predvideva izgradnja pločnika v dolžini 313,87 m. Poleg pločnika je predvidena izvedba ukrepov za umirjanje motornega prometa, postavitve urbane

opreme, izgradnja javne razsvetljave in postavitve tabel za spodbujanje hoje. Celotna vrednost projekta po projektantskem predračunu znaša 201.214,24 EUR z DDV. Sredstva za izvedbo je občina zagotovila v proračunu za leto 2019.

– Občinska uprava

OBVESTILO

Obveščamo vas, da bo Ljudska univerza Celje v prostorih Društva upokojencev Štore (Udarniška 12, Štore) izvajala brezplačno delavnico z naslovom **Pametni telefon - kako ga uporabljajo starejši?**

Na delavnici bomo na praktičnih primerih razložili, kaj vse nam telefon omogoča in kako se ravna z njim (klicanje, pošiljanje sporočil, fotografiranje ...). Delavnice bomo izvajali **6. 11., 8. 11. in 13. 11. od 10.00 do 11.00.** Lepo vabljeni!

Več o tečajih in delavnicah najdete na naši spletni strani www.lu-celje.si.

Ob prazniku Marije Snežne na Svetini ali slavje svetoščeve nedelje

Ime kraja Svetina, zapisanega v dokumentu leta 1480 kot "Suvetina" (Škafar v Kolar 2003), etimologi povezujejo s staroslovanskim bogom Svetovitom (Svetovid), ki so ga poganski predniki častili v "svetoščevih" gajih.

Od kod "svetoščevi gaji"? Ime izpeljujejo iz praslovanskega besednega korena "svet", ki pomeni "svetlo, svetloba". Starinska beseda "tovst" pomeni nekaj obilnega. Lahko bi se nanašala na hrib, saj poznamo nekaj podobno zvenceh krajinskih imen (Tošč v Škofjeloškem hribovju, Tosec v Julijskih Alpah, več krajev z imenom Tolsti Vrh, tudi blizu Svetine se dviga nad Celjsko kočo Tovsti vrh). Skupaj povezani besedi v eno bi torej pomenili "obilno svetlega ali obilno svetlobe". V ljudski govorici se je "svet" pri nekaterih pod nemškim vplivom počasi spremenil v "šent", zato danes nekateri govorijo o "šentoščevih" nedelji, besedni pomen pa je enak.

Kakor koli, Svetina je postavljena na svetlobe poln preval med Velikim vrhom in Romancami, vidna tudi od daleč. Še posebno od leta 1437 (Maček 2005) dalje, ko so po zamisli celjskega kneza in grofa Friderika začeli z gradnjo cerkve Marije Snežne. Srednji vek je bil čas bolj ali manj pobožnih romanj, zato so se tudi na Svetino po raznih peš poteh vile kolone romarjev iz Laškega, Celja in drugih krajev. Sodobni romarji se danes večinoma pripeljemo z jeklenimi konjički in zapolnimo vsečasne parkirne prostore okoli vasi.

Od kod ime Marija Snežna? Svetinski župnik, dr. Vinko Kraljič, je v župnijskem listu že večkrat razložil, da je bila po Konstantinovem (rimski cesar v obdobju 306 do 337) priznanju krščanstva (Milanski edikt, leta 313) na griču Eskvilinu v Rimu, ki ga je v noči od 5. na 6. avgust pobelil sneg, zgrajena velika Marijina bazilika. Ljudje so jo poimenovali Marija Snežna. Svetina je tako po imenu povezana s to Marijino baziliko v Rimu.

Na livadi pred starodavnim Marijinim svetiščem je sobotno sv. mašo daroval predstojnik in dekan Fakultete za krščansko in klasično književnost na Selezjanski papeški univerzi v Rimu, dr. Miran Sajovic, doma s Teharij. Po maši se je že v mraku razvila procesija z lučkami in Marijinim kipom, glasbeno spremljavo k litanijam pa je prispevala domača godba na pihala. Po maši so se lahko romarji družili z domačini pod lipami ob igranju godbe, pogoščeni z domačim pecivom in z dobro kapljico.

Glavno romarsko sv. mašo je v nedeljo, 5. avgusta, daroval celjski škof, dr. Stanislav Lipovšek. Romarska slovesnost se je zaključila s procesijo in z blagoslovom romarjev.

Žejni romarji so si lahko tudi v nedeljo privoščili kakšen kozarček, saj ni manjkalo ponudbe, veliko deklet in žena pa je odšla s Svetine tudi z lectovim srcem v torbici. Če jim ga je fant ali mož kupil na "štantu" s pravim namenom, ne bo zdržalo do naslednje "svetoščeve" nedelje.

Sicer pa bo Marija Snežna praznovala tudi naslednje leto. Pridite na Svetino in se o vsem prepričajte sami!

– Betka Vrbovšek

Viri:

Kolar, Bogdan (2004). *Pod varstvom Marije Snežne in svetega Lovrenca*.

Kompole: Župnijski urad sv. Lovrenca in Svetine.

Maček, Jože (2005). *Kratka zgodovina župnije sv. Ruperta nad Laškim*.

Celje: Mohorjeva družba in Župnijski urad sv. Ruperta.

Praznovanje praznika Krajevne skupnosti Svetina v znamenju otvoritve obnovljene ceste Svetina–Kanjuce in otroških igral

Letošnji praznik Krajevne skupnosti Svetina in zaključek 12. pohoda po Anzekovih poteh si bomo krajani zapomnili vsaj po treh dogodkih. Najbolj smo se zagotovo razveselili obeh uspešno izvedenih investicij: prenovljene ceste Svetina–Kanjuce–Šentrupert in novih otroških igral. Ne zgodi pa se ravno pogosto, da našo lepo vasico hkrati obiščejo trije župani in škof.

Sobota, 1. september 2018, je

bil za nas zato še posebej prazničen. Slavje se je pričelo s sveto mašo, ki jo je daroval celjski škof msgr. dr. Stanislav Lipovšek in s tem sklenil tradicionalni pohod po Anzekovih poteh, ki ga vsako leto organizira Zveza kulturnih društev občine Laško »Možnar« v spomin na vsestranskega ljudskega godca Ivana Ulago – Vrhovskega Anzeka.

Sledila je osrednja slovesnost ob prazniku KS Svetina, v okviru katere smo zbrane nagovorili Andreja Videc, predsednica KS Svetina, Miran Jurkošek, župan občine Štore, Franc Zdolšek, župan občine Laško, Bojan Šrot, župan Mestne občine Celje, Urška Knez, predsednica Etno odbora Jureta Krašovca »Možnar«, in dr. Stanislav Lipovšek, celjski škof, ki je blagoslovil tudi prenovljeno cesto. Svoj kamenček v mozaik nepozabnega so dodale združene pihalne godbe, pri katerih je igral Vrhovski Anzek, to so: Laška pihalna godba, godba z Vrha nad Laškim, Pihalni orkester Šentjur, Pihalni orkester štorskih železarjev in seveda domača godba na pihala Svetina – Anzekovi muzikantje ter gostujoča godba iz hrvaških Spinčičev. Svoje so dodali otroci iz Kanjuc z recitacijami in voditeljica Tonja Preložnik, ki je celotno prireditev povezovala. Posebna čast, da je lahko prerezal trak je pripadla najstarejšemu krajanu Kanjuc Francu Zupancu, ki je v družbi vseh treh županov in predsednice KS Svetina cesto tudi uradno odprl. Za dobro vzdušje po slovesnosti pa je poskrbel ansambel Slemi.

Prenova cestnega odseka Svetina–Kanjuce predstavlja največjo investicijo v cestno infrastrukturo občine Štore v zadnjih treh mandatih in je za krajanse posebnega pomena, saj je bila obstoječa cesta zelo dotrajana. Poseben pomen pa daje tudi novozgrajena cesta do Šentruperta, ki povečuje turistični potencial samega kraja.

V okviru praznovanja je potekala tudi otvoritev novih otroških igral, ki jih je Občina Štore v sodelovanju s partnerji KS Svetina in ŠKD Rudar Pečovje zagotovila v okviru operacije »Ureditev otroških igral v občini Štore«. V okviru projekta so zgrajena nova igrala na sedmih lokacijah v občini: poleg Svetine še v spodnjih Štorah, na Lipi, v Kompolah, v Straži, na Pečovju in pri Domu na Svetini.

Ob zaključku naj izkoristim priložnost tudi za nekaj zahval. Iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi praznovanja, še posebej pa iskrena hvala županu Miranu Jurkošku, podžupanu Janiju Jurkošku, svetnikom KS Svetina, zaposlenim na Občini Štore, voditeljici Tonji Preložnik in vsem krajanom, ki ste vložili svoj prispevek k praznovanju.

– Andreja Videc,
predsednica KS Svetina,
foto: Foto Fleš, Maja Štih s.p.

Aktivnosti Medobčinskega društva delovnih invalidov

Na svetu si, da gledaš sonce.

Na svetu si, da greš za soncem.

Na svetu si, da sam si sonce in da s sveta odganjaš – sence.”
(T. Pavček)

Ta lepa misel me je zgodaj zjutraj spremljala, ko sem odhajala od doma, da pospremim naše člane, ki so se veselili tradicio-

nalnega srečanja invalidov na Kopah. Letos je bil ta dogodek še posebej slaven, saj ZDIS praznuje 50-letnico delovanja.

Letošnje geslo je: »Praznujemo preteklost in izboljšujemo prihodnost«. 50 let je za nami in s tem res dolga prehojena pot z enim ciljem: izboljšati položaj invalidov! Naše društvo se vseslovenskega srečanja invalidov na Kopah udeležuje že vrsto let. Letos smo se že zgodaj zjutraj odpravili na pot. Že na avtobusu so člani med seboj klepetali in se pogovarjali, na kateri del Kop se bo kdo odpravil. Mnogi so se veselili proslave in glasbe, nekateri pa so z veseljem pričakovali prijatelje iz drugih društev, s katerimi se bodo družili.

Na začetku prireditve so nam božale srca ljudske pevke. Prisotne je pozdravila predsednica društva Stanka Tamše, ki je tudi »motor« te prireditve. Slavnostni govornik je bil Vladimir Kukovica, direktor fundacije invalidskih organizacij. Prisotne so pozdravili župan občine Slovenj Gradec, gospod Andrej Čas, in župan občine Mislinja, gospod Bojan Borovnik. Predsednik ZDIS Drago Novak je prisotne pozdravil in nam čestital ob praznovanju ter poudaril pomen delovanja ZDIS in trud za izboljšanje položaja invalidov. Sama sem se v imenu koordinacije celjske regije zahvalila Stanki Tamše in organizatorjem, ki svoj čas, delo in znanje poklonijo, da se imamo vsi lepo, da se družimo, spoznavamo nove prijatelje in z njimi tkemo vezi, ki so še kako potrebne, da lažje prenašamo in sprejemamo invalidnost in vsakodnevne tegobe.

Tudi na najstarejše udeležence niso pozabili. Prejeli so spominčke z lepimi željami in ponosni smo, da se tudi starejši invalidi radi udeležijo takega srečanja. Sledila je še sveta maša, katere so se nekateri prisotni udeležili, nekateri pa so sodelovali pri športnih igrah. Naša članica Marija je osvojila prelep spominski pokal! Sledilo je druženje in ples ob odlični glasbi, pohodu in petju.

Dan je kar prehitro minil in verjamem, da bi se imeli še kaj za pogovoriti. A žal je bilo treba zaključiti in se vrniti proti domu. Na avtobusu smo peli in obujali spomine na trenutke, ki smo jih preživeli s prijatelji na srečanju.

Hvala, spoštovani člani, brez vas bi ta dogodek ne bil tako lepo in nepozabno doživet. Hvala organizatorjem in verjamem, da bomo vsi šli za soncem in odgnali senco, ki nam kdaj pa kdaj zasenči sonce. Srečno in ob letu spet na veselo druženje!

Delavnica kuhanja marelične marmelade

V našem društvu se trudimo izvesti čim več aktivnosti. Članom je zelo pomembno druženje. V okviru programa za aktivno življenje in delo smo pripravili delavnico »domača marelična marmelada«.

Z branjevko na tržnici sem se dogovorila, da mi je pripravila lepe, zrele marelice.

Zbrali smo se v pisarni društva. Tudi napovedane visoke temperature nas niso odvrnile od namere. Kar nekaj članic in dva člana sta se udeležila delavnice. V uvodu smo se seznanili s sadežem in recepti, v katerih lahko porabimo marelice. Le-te niso le zelo okusne, ampak so pravi zaklad vitaminov: dobro vplivajo na vid, kožo, presnovo, nohte in lase. Marelice so tudi naravni diuretik. Z marmelado se radi sladkajo tudi astronauti. Uporabili smo preprost recept naših babic, le sladkorja smo dodali manj. Delo smo si razdelili in ob pogovoru o različnem načinu priprave marelične marmelade izmenjali recepte. Napolnili smo lepo število kozarčkov, ki jih bodo še posebno veseli naši člani, ki bodo ob obiskih ob različnih priložnostih obdarjeni. Na delavnici se nam je pridružil tudi gospod Emil iz Društva upokojujencev, ki je pomagal kozarčke zapirati. Ve-

seli smo bili vsakega, še posebej pa težje pomične članice in najmlajšega udeleženca Urbana. Z veseljem smo čestitali našemu članu Ljubiši ob praznovanju visokega jubileja in mu zaželeli zdravja z željo o ponovnem srečanju.

Malo volje in malo časa je potrebno, da smo zadovoljni, da smo srečnejši. Verjamem, da smo v delavnici združili prijetno s koristnim. Pogovorili smo se o nadaljnjem delu in druženju, ki je za invalide zelo pomembno. Hvala, spoštovani člani, da se odzovete mojim idejam in volji, ki mi jo prav vi vlivate. Ugotavljamo, da nam taka srečanja veliko pomenijo in tkejo prijateljske vezi.

Dan odprtih vrat

V prelepem dopoldnevu smo na našem dvorišču pripravili srečanje z delavnicami za naše člane in občane. Sonce, veseli obrazi in lepo število gostov me je vzpodbudilo k besedi.

ZGODILO SE JE

Nagovorila sem vse prisotne in poudarila pomen druženja, pomen osveščanja in seznanjanja ljudi o perečih problemih, ki nas tarejo. Velikokrat se najdemo pred prepadom, problemom, pa ne vemo, kako naprej. Stisk roke, prijazna beseda in pogovor steče in če sta prisotna še kanček poguma in želja po pomoči, je problem takoj manjši. Invalidi prepogostokrat ostanemo tam nekje, tam, kjer nas bi najraje pozabili. Pa vendar je potrebno vedno znova oglašanje in opozarjanje, da smo tu, da ne zahtevamo nič več kot le to, kar nam omogoča čim bolj normalno vključenost v družbo in življenje v njem. O večji varnosti v prometu je spregovoril prijazen policist, predstavniki paraplegikov pa so predstavili projekt Vozim, vendar ne hodim.

O tem, kako ravnati, ko se srečamo z nezvestno osebo, in kako ravnati z defibrilatorjem, so nas poučili predstavniki Visoke zdravstvene šole Celje. Da dobro sodelujemo ob stiskah ljudi s Centrom za socialno delo, je povedala njihova predstavnica in dodala, da se uslužbenci trudijo in po zmožnostih pomagajo vsem, ki se obrnejo na njih.

Pozdravila sta nas župana občin Vojnik in Štore, vodja družbenih dejavnosti Mestne občine Celje in predstavnica občine Dobrna. Vsi so poudarili pomen sodelovanja in medsebojne pomoči.

Folkloristi VC Šentjur so zapeli in zaplesali ob zvokih harmonike. Ob okusni malici in domačem pecivu naših požrtvovalnih članic smo med seboj poklepetali in se družili v pozno popoldne.

Razstava Zvončnic in slik naše Zlatke je bila zelo zanimiva in lepa, prav tako so si prisotni z navdušenjem ogledali risbice otrok OŠ Štore.

Verjamem, da smo se naužili sonca in verjamem, da nam je bil dan poučen, lep in prijeten zaradi vsakega, ki se je dogodka udeležil.

Naj bo srčna hvala vsem, ki so pomagali sestaviti mozaik nepozabnega dne.

– Dragica Mirnik

ZAHVALA

družbam in samostojnim podjetnikom v naši okolici, da so prispevali sredstva za pomoči potrebne živali v Štorah:

DINO REGISTRACIJA

o euro-gs

EURO-GS je pripravil celovito rešitev na področju poprodajnih aktivnosti rabljenih vozil. Ponudba zajema popravila in servis rabljenih vozil, ter tako trgovcem omogoča osredotočenje le na prodajo vozil, prejemniku EGS pogodbe pa pomoč pri vzdrževanju vozil.

Z nami je cilj zanesljivejši, ker smo z vami.

**prepustite skrb za
popravilo in servis
rabljenega vozila nam in
naši pooblaščenim servisnim
mrežam!**

Shrambica MDDI Celje je tudi letos s pomočjo donatorjev zbirala šolske potrebščine: torbice, zvezke, peresnice, pisala. Zbrane potrebščine smo predali Osnovni šoli Štore ter podružnični šoli Kompole. Hvala vsem, ki pomagata pomagati!

Domačini vedo, da pomagam živalim v naši okolici: iščem nove domove za mladičke muck in izgubljene živali, hranim brezdomne mucke, ki jih je tudi v naši občini kljub steriliziranju in kastriranju še vedno precej.

A vendar vedno zmanjka sredstev in hrane za pomoč vsem. Moram priznati, da so me prijetno presenetili v našem domačem lokalu »F baru«, saj so na policičko lokala namestili hranilnik, ki se hitro polnil z donacijami, prav tako tudi s priboljški in hrano. Ta se bo porazdelila v zaselke naše občine, kjer se hranijo brezdomke. Ob predaji donacije je vse skupaj z budnim očesom spremljal kuža Ronči. Hvala vsem Štorovčanom, ki ste prispevali svoj delež!

– Verica Štante

Otvoritev balinišča

V drugi polovici meseca junija je potekala obnova dotrajanega balinišča v športnem parku na Lipi. Dvostezno balinišče, ki je bilo zgrajeno v začetku sedemdesetih let prejšnjega stoletja, je načel zob časa, tako da ni bilo več primerno za balinanje. Izvajalci obnove so se potrudili in do konca meseca zaključili z deli, ki jih je omogočila občina Štore. Uporabniki balinišča smo pridobili nov, lep objekt.

Svečana otvoritev balinišča je bila 12. julija 2018. Po otvoritvi je bil izveden vsakoletni tradicionalni turnir ob prazniku občine Štore, ki ga je balinarska sekcija ŠD KOVINAR preložila na čas po zaključku obnove.

Balinarska sekcija ŠD KOVINAR se zahvaljuje Občini Štore in vsem, ki so prispevali h kvalitetni in uspešno zaključeni obnovi.

– ŠD Kovinar Štore,
foto: Aleš Korošec, MAK design

Novice iz ŠD Kovinar

O dejavnostih, aktivnostih in dogajanjih na športnem področju v klubu in sekcijah ŠD KOVINAR redno obveščamo prejemnike glasila Štorsi občan. V junijski številki smo pisali o aktivnostih sekcij v spomladanski sezoni in zaključni prireditvi udeležencev nogometne šole ter nogometnih selekcij, udeleženi v ligah MNZ CELJE v tekmovalni sezoni 2017/18.

Čeprav je v počitniškem obdobju praviloma »mrtvilo« pri organizaciji športni vadbi, letos temu ni bilo tako. Nogometni klub je kljub vsakoletni prekinitvi aktivnosti v času počitnic meseca julija omogočil vsem zainteresiranim članom ONŠ druženje in aktivnosti v dopoldanskem času. Prav tako je tenis sekcija podaljšala tečaje tenisa za otroke v počitniške mesece. Tečaje je obiskovalo trinajst otrok v dveh starostnih skupinah dvakrat tedensko. Skozi vso sezono pa smo lahko spremljali tekme članov tenis sekcije – udeležencev tenis lige Štore 2018, ki so jo zaključili z celodnevni Masters turnirjem 23. septembra.

Člani balinarske sekcije so svoje aktivnosti v spomladanskem in poletnem obdobju prilagodili obnovi balinišča. Udeležili so se turnirjev v organizaciji sosednjih klubov, ob otvoritvi novega igrišča pa organizirali tradicionalni turnir v počastitev praznika občine Štore. Sedaj se ob primernih vremenskih razmerah srečujejo najmanj dvakrat tedensko. Urejeno igrišče privablja tudi druge zainteresirane občane. Enkrat na teden tako objekt koristijo člani Društva upokojencev Štore. Društvo oz. sekcija bosta omogočila koriščenje objekta tudi ostalim organiziranim balinarskim skupinam, ki delujejo v občini, in vključevala v svoje vrste zainteresirane občane.

Tenis sekcija ŠD Kovinar Štore

V nedeljo, 23. 9. 2018, je potekal zaključni turnir Lige v tenisu, Štore 2018.

V ligi je sodelovalo 16 igralcev. Liga je potekala v dveh skupinah od maja do sredine septembra.

Zmagovalec Lige v tenisu, Štore 2018, je postal Oskar Drobne. Drugo mesto je osvojil Boris Pungaršek, tretje mesto pa Aleš Kačičnik.

– Tenis sekcija ŠD Kovinar Štore

Športno društvo KOVINAR Štore
Udarška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77
info@kovinar-store.si, kovinar.store@siol.net
www.kovinar-store.si

TELOVADBA

KDO?

deklice od 5 do 10 let

KDAJ?

vsako sredo od 16.00 do 17.00

pričetek: 03. 10. 2018

KJE?

telovadnica OŠ Štore

INFORMACIJE IN PRIJAVA

vsako sredo pred vadbo in

041/751 438 (Karmen Gorjup Žgank)

1930
2010

Športno društvo KOVINAR Štore
Udarška ulica 10, 3220 Štore
tel.: 03 780 00 77

ID za DDV: 23905727, matična številka: 5015073, TRR Banka Celje: 06000-0007303235, TRR Delavska hranilnica 61000-0000921362

Do konca oktobra in še kasneje, v kolikor bodo vremenske razmere to omogočale, bodo športne aktivnosti v organizaciji društva in sekcij potekale na zunanjih športnih objektih, nato pa v telovadnici OŠ Štore.

V tej številki Občana objavljamo še razpis za vpis v oddelek splošne športne vadbe s poudarkom na orodni telovadbi za deklice od 5 do 10 let v obdobju šolskega leta 2018/19.

– ŠD Kovinar

Matterhorn (4478m), Švica

(11.08. – 12.08.2018)

Matterhorn je gora, ki s svojo drzno pojavo mami marsikatero planinca in alpinista. Matterhorn je izziv in želja. Tudi jaz sem izbral prav vzpon na Matterhorn kot eno mojih največjih želja. Matterhorn je 4.478 m visoka gora, ki leži v Penninskih Alpah na meji med Švico in Italijo. S svojo piramidasto obliko predstavlja enega najvišjih in najbolj prepoznavnih vrhov Alp. Pod njo se nahajata mesti Zermatt na severovzhodu in Breuil-Cervinia na jugu. Njegov vrh so dosegli šele leta 1865, odprava, ki se je takrat povzpela na vrh, pa se je nato pri sestopu smrtno ponesrečila in s tem za vedno zaznamovala sloves gore kot ene najtežje dostopnih v Alpah. S prihodom železnice in razvojem turizma je Matterhorn postal zaščitni znak Švice, ki ga vsako leta obišče na tisoče turistov in alpinistov. Ko me je Uroš poklical, par dni pred odpravo, sem sprva malo okleval. Tako na hitro je bilo, a moral sem se odločiti. Kondicijsko sem bil sicer pripravljen, a vseeno še nisem čisto doumel, kaj vse me še čaka in: ali bom zmogel? Vendar se mi je zdela priložnost za vzpon na Matterhorn enkratna in želel sem jo izkoristiti. Do tja je okrog 870 kilometrov vožnje.

Na pot smo se odpravili trije: Uroš, Jože in jaz. Sam sem se iz Štor najprej zapeljal do Dravograda, kjer smo imeli zbirno mesto. V petek ob 21. uri smo potem vsi trije nadaljevali pot po Avstriji in pri Trbižu prešli v Italijo. Kmalu smo bili v Udinah. Po Padski nižini smo do Milana naredili postanek za kavico. Začelo se je že svitati, ko smo bili na prelazu Simplon in končno smo prišli do mesteca Täsch, kakšnih 10 km pred Zermattom. V Zermatt ni mogoče z avtomobili, dalje vozijo vlaki, avtomobile pa se parkira v garažni hiši v Täschu. Na železniški postaji smo kupili vozne karte, ki veljajo štiri dni. Med vožnjo z zobato železnico me je skominalo, da bi se šel potepat po pobočjih, ki so ostajala za nami. Lične hišice so bile posejane po zelenih livadah, kjer so se pasle skupine krav in črede ovac in koz. Na vsakem koraku je v dolino pršel slap ali pa je med macesni žuborel hudournik. Alpska pokrajina me vedno znova preseneti. Zermatt je pravo turistično mesto, polno hotelov in restavracij, vse je odeto v cvetje in reklame za priznane švicarske izdelke. Tja prihajajo turisti in gorniki iz celega sveta. Nas je zadržal le za dobre pol ure, nad nami pa je končno zažarel velikan, zaradi katerega so umirali številni srčni osvajalci tega sveta.

Matterhorn se je bočil nad mestom in fotoaparati so se prožili. Rad bi se potikal pod hribom, ga ogledoval in počasi odkrival njegove skrivnosti. Po drugi strani pa bi se najraje kar takoj zagnal v pobočja, ki so se mi iz doline zdela tako strma. Kar nagonsko sem iskal prehode v njegovih stenah. Kar zagrizel bi se v tista strma pobočja, da bi čim prej prišel gor! Po hitrem okrepčilu smo bili že pri spodnji postaji gondole, od koder smo se dvignili do zgornje postaje pri jezeru Schwarzsee (2586 m) in nato v počasnem tempu prispeli do obnovljene kočice Hörnlihütte pod Matterhornom. V koči z nesramno dragim polpenzionom (150 CHF) nismo imeli namena prespati, ampak smo krenili naprej proti grebenu Hörnli. Greben poteka za kočico, kjer se stena postavi pokonci. Ob pogledu po spodnjem delu vzpona smo ugotovili, da poti pravzaprav ni.

Vsi pohodniki gredo preko vstopa, ki ga označujejo debele pritrjene vrvi, nato pa praktično vsak išče svojo pot navzgor. Celoten greben je smer, vsak pa po svoje išče prehode in najlažjo pot. Ponekod so možici, drugje klini, vendar ne označujejo nujno najlažje in najbolj logične poti. Jože je šel počasi naprej in kmalu sva z Urošem ostala sama. V spodnjem delu, kjer je skalovje nekoliko bolj položno, sva naletela na nekaj ozkih stezic, kmalu pa je bilo treba zaplezati v strmi greben. Ponekod naložene skale so dajale videz, kakor da samo čakajo na nekoga, ki jih bo sprožil v dolino. Pogosto je bilo treba prav po mačje splezati čez skalne stolpe sumljive kakovosti. Orientacija je tukaj zelo zahtevna. Kar hitro lahko zaideš v kakšne navpične in gladke odseke, ki ti poberejo moči, globina pod nogami pa narašča. Skala je bila v srednjem delu precej boljša kakor spodaj. Če ne bi bilo nahrbtnika, ki je pritiskal na ramena, bi bil to skoraj pravi plezalski sprehod. Nato se je v grebenu pokazala majhna hišica, ki je bila kakor nekakšno orlovo gnezdo vpeta v skalovje. Kar hitro smo pridobivali višino. Nad nami pa se je že bližje prikazal bivač Solway (4003 m). Bivač Solway so zgradili že daljnega leta 1915, leta 1966 pa so ga popolnoma prenovili. V sedemdesetih letih so ga opremili celo s solarnimi celicami in radijem za klic v sili. Namenjen je za nujne primere, vendar je običajno precej poln. Naj bi bil za 10 oseb, vendar smo kmalu spoznali, da smo precej presegli to število. Prav pod bivačkom je plezalsko najzahtevnejši del, kjer brez vrvi skoraj ne gre. Po precej gladki zajedi je treba kar pošteno stisniti oprimke in z dokaj okornimi čevlji stopati na majhne poličke. In potem stojiš na ozki terasi, pod nogami pa je skoraj celotna vzhodna stena. Nad bivačkom nam je ostalo še dobrih 400 metrov vzpona, a je to najzahtevnejši del ture. Ker smo bili ta dan med prvimi pristopniki na bivaču, smo imeli vsi trije še prostor na dveh širokih posteljah. Kmalu smo se odpravili k počitku, saj smo za prvi dan prišli kar visoko, Uroš pa je bil utrujen tudi še od celonočne vožnje. Spali smo oblečeni, v puhovkah, pokriti smo bili še z dvema odejama, a ker se je ponoči shladilo, nas je vseeno zeblo. Mene je najbolj zeblo v noge, čeprav sem imel dvojne nogavice. Do teme je bil bivač poln gornikov iz vseh koncev sveta, ležali so po tleh, mizi, klopi... V taki gneči in majhnem prostoru je bilo spanje bolj slabo. Zjutraj smo kmalu vstali in se opremili za zadnji del vzpona. Uroš je šel sam naprej. Kmalu je bil nad nama z Jožetom. Pri meni so se kazali znaki višinske bolezni. Zato je bila moja naveza z Jožetom bolj počasna. Trudil sem se, a treba je bilo več postankov za lovljenje zraka. Na Rami pri prvih fiksni vrh, ki peljejo do

snežišča sto metrov pod vrhom, smo si naredili dereze in z njimi praskali po skalah in snegu ter se vlečeli z rokami po vrhov. Na desni pa mogočna in strma severna stena! Ko so fiksne vrvi izginile, sva v navezi z Jožetom vzela v roke še cepin. Uroš se je malo pod vrhom že vračal, midva pa sva imela še kake pol ure do vrha. Kmalu sva tudi midva zagledala črni kip svetega Bernarda, ki se nahaja tik pod vršnim grebenom. Še nekaj korakov in stala sva na najvišji točki. Sledil je objem in čestitke za osvojen vrh. Srečen sem bil, da mi je kljub malo višinskim motnjam uspelo, pa tudi moč se mi je povrnila.

Po prekrasnih pogledih od vrhov Monte Rose (4634 m) do Breithorna (4160 m) sva z Jožetom začela s sestopom, ki pa je še bolj zahteven od vzpona. Celotni zgornji del do bivača je eno samo varovanje z »abzajlanjem«... Jože potegne vrv, varovanje oz. »abzajli« sledijo vse do bivača, kjer se končno malo pod njim konča tehnično najzahtevnejši del sestopa... Začutila sva veliko olajšanje, ko sva ubirala vstopne stezice na grebenu in čez zadnjo strmo stopnjo priplezala do Hörnlihütte. Vršnji del gore so zakrile meglice. Pri koči sva z Jožetom »ujela« tudi Uroša. Sedli smo ter zrlí navzgor in po vrhu, si še enkrat čestitali, saj šele ob vznožju lahko rečeš, da si preplezal Matterhorn, ki je še vedno spoštovanja vredna gora. Sledil je enourni »sprehod« do zgornji postaje gondole in vožnja v Zermatt. Naredili smo krajši ogled mesteca in nakup manjših spominkov. Pred odhodom smo si privoščili še pivo in nekaj pojedli, nato pa se veselí, polni izjemnih vtisov in ponosni nase, da nam je uspelo, počasi odpravili na deseturno vožnjo proti domu. Pot do doma je bila mirna in tekoča, s krajšimi postanki, saj smo bili vsi utrujeni in v nas je gorela želja po domači postelji. Ob 4.00 zjutraj smo bili v Štorah. Uroš in Jože sta imela še kar nekaj vožnje do Koroške, jaz pa sem dobesedno padel v posteljo.

– Rajko Grosek,
PD Železar Štore – pohodniki

Poletje v Straži

V naši vasi je bilo letošnje poletje zelo aktivno. Člani društva smo se udeležili občinskega prvenstva v streljanju z zračno puško, kjer smo dosegli odlične rezultate. Sodelovali smo tudi na turnirju med dvema ognjema, ki ga je priredilo ŠD Kompole.

Na zadnji počitniški petek smo za vse otroke pripravili zabavo ob zaključku počitnic. Po odigrani fantovski nogometni tekmi in plesnih koreografijah deklet je sledila večerja in presenečenje: kino pod zvezdami. Otroci so se tako še dodatno

sprostili pred pričetkom novega šolskega leta.

Ob izteku poletja nas je zelo razveselila še novica o postavitvi igral na igrišču. Še bo veselo!

– Milena Hrovat

V avgustu smo v ŠKD Straža organizirali tradicionalni Maksov pohod na Resevno. Pohoda se je kljub delavniku udeležilo lepo število članov društva, sorodnikov, prijateljev. Na pot smo krenili kot pisana družba vseh generacij. Veseli nas, da se nam je tokrat pridružil tudi idejni pobudnik spominskega pohoda na Resevno po Maksovi poti, Milan Petelinšek. Pohod smo organizirali že deveto leto, in sicer vedno prav na dan rojstnega dne v spomin na našega sovaščana, pokojnega Maksa Mastnaka. Skupaj smo se povzpeli na Resevno, kjer smo se po naporni poti osvežili s pijačo in okrepčali iz zaloge naših vaških kolin. Ponovno nas je na vrhu Resevne s harmoniko veselo presenetil Maksov vnuk Sven, ki uspešno stopa po glasbeni poti. Ocenjujejo ga namreč za perspektivnega mladega glasbenika, ki igra na več instrumentov, v glasbi vidno uživa in tako stopa po dedovih stopinjah. Ob zvokih harmonike in njegovi energiji je bil napor hitrega vzpona pozabljen, počutje pohodnikov pa čudovito. Skupaj ob glasbi radi obujamo spomine na pretekle vesele dogodke v vasi, katere nam je Maks vedno prav rad popestril z glasbo. Danes bi lahko s ponosom rekli, da ni bojazni, saj bo njegov vnuk še pel slovenske pesmi.

Dogajanje okoli potomke v Kompolah

UČNI VINOGRAD

Najprej nekaj besed o učnem vinogradu, ki se nahaja v neposredni bližini potomke. Sajenje je bilo uspešno in prav vse trte so s svojo bujno rastjo pokazale, da jim zemljina in lokacija več kot ustrežata. Močno rast trte so opazili tudi naši viničarji in zadnji dan v juliju smo postavili lesene stebre ter naredili žično oporo mladim trsom. Posebej bi želel omeniti našega viničarja Milana Kresnika, ki je v pripravo lesenih akacijevih stebrov vložil precej svojega časa. Manjkajo še napisne table in skupna tabla s podrobnimi opisi vseh nasajenih trt. Vsebine so že v pripravi in izvedba bo kmalu sledila. Kot že napisano v junijskem Občanu: »Učnemu vinogradu bi lahko rekli tudi stalna razstava na prostem. Vabimo vas, da si to razstavo pridete ogledat večkrat na leto.«

TRGATEV POTOMKE

Letošnje leto je bilo za vinogradnike ponovno posebno in drugačno. Trte so se, po dveh letih pozeb, bogato obložile z grozdom. Visoke temperature v avgu-

stu so napovedovale izjemno letino. No, prišlo je nekaj hladnih, deževnih dni v septembru in razmere so se od lege do lege vinograda močno spremenile. Kljub vsemu je letina obilna in precej kvaliteta.

Obilna letina je bila tudi na naši potomki in štirih trtah iste sorte na brajdi v Kompolah. V nedeljo zjutraj smo skupaj z viničarji grozdje potrgali in nabrali za dobrih 200 kg velikih, sočnih grozdov. Sladkorna stopnja ni bila ravno velika, ampak ravno pravišnja za naš namen. Iz pridelanega vina bomo namreč pripravili penino. Prve poskusne steklenice smo napolnili že v pretekli zimi in rezultati so dobri.

Uradni del trgatve smo opravili s pomočjo župnika, g. Stanka Gajška, velikega ljubitelja naše potomke, ki se je zahvalil za bogato letino. Pohvale našemu delu je namenil tudi gospodar trte, župan Miran Jurkošek. V imenu viničarjev Srečka Pajka, Milana Kresnika in Janija Glavača je Jani spregovoril par besed o negovanju trte skozi letošnje leto. Viničarji so grozde potomke potrgali v spremstvu Olge in Lidije, ki so se oblekle v nošo. Naše članice so ob tem pripravile dob-

rote, društveni kletar Albin Šuster pa je dogodku namenil nekaj litrov društvenega vina. Vse grozdje smo odpeljali našemu kletarju, kjer ga bo pridelal v vino. Naj se ob zaključku četrte trgatve potomke zahvalim vsem krajanom in občanom, ki naše delo ob potomki pozorno spremljate, se v lepem številu udeležite trgatve in nam s tem izkazuje zaupanje ter podporo našemu delu.

– Stane Ferenčak

V pričakovanju

Čeprav se že dolgo nismo oglasili, člani Štorskega pevskega društva Osti ja-rej že od januarja letošnjega leta pridno in vestno vadimo in se pripravljamo na vrhunec sezone, ko bomo v novembru ponovno pripravili svoj letni koncert.

Za ogrevanje po prelepo preživetih bo-žično-novoletnih praznikov smo ob zaključku obhajanja božiča ponovno so-delovali pri maši v Kompolah in odpeli še nekaj božičnih v slovo, nato pa takoj začeli s pripravami za nastopa na Reviji malih pevskih skupin v Vojniku, kjer smo ponovno s ponosom zastopali barve naše matične občine. Sledile so pripra-ve za udeležbo na tradicionalnem sre-čanju pevskih zborov in vokalnih skupin „Od Drave do Save“, ki je letos potekala v Celju v organizaciji Moškega pevskega društva Pod gradom Celje v veselem vzdušju ob precej polni dvorani Naro-dnega doma v Celju, kjer smo izkoristili priložnost tudi za druženje z dolgoletni-mi pevskimi kolegi.

Ko pa je pomlad pomahala v slovo in prepustila prostor poletju, smo skupaj s prijatelji iz Moškega pevskega društva Pod gradom popestrili prijeten poletni večer obiskovalcem starega mestnega jedra pri Vodnem stolpu in zapeli nekaj pesmi v okviru sklopa prireditev Poletje v Celju - knežjem mestu. Poletna vročina pa nas je napeljala k iskanju ohladitve in

tako smo se na julijsko nedeljsko popol-dne skupaj z družinskimi člani odpravili na izlet k Jami Pekel, kjer smo si ogle-dali jamo in preizkusili njeno akustiko (pri čemer pa noben netopir ni bil poškodo-van), nato pa nedeljsko popoldne preži-veli v prijetnem medsebojnem druženju. Ker pa sta naju na občnem zboru naša zvesta pevca razveselila z novico, da si bosta v juliju pred matičarjem in oltarjem obljubila večno zvestobo, smo se z naj-večjim navdušenjem in zagnanostjo za-čeli pripravljati na ta veseli dogodek, da bi zveneli še posebej dobro in lepo, kot se za tako priložnost tudi spodobi. In res nam je uspelo dodati košček v mozaik prečudovitega julijskega dne ter našima pevcema pričarati nepozaben dogodek, ki se je zgodil v prekrasnem ambientu

nam dobro znane cerkvice v Kompo-lah. Prekrasen obred, nabit s čustvi in čarobnostjo trenutka, tudi nas ni pustil ravnodušne in nam je malce orosil oči, medtem ko smo z vsem srcem in karse-da izoblikovanim zvokom poskušali biti del tega obreda.

Pod tako čudovitim vtisom smo se po-dali na počitnice, ki so kar hitro minile in začetek novega šolskega leta je na-povedal čas, da se zoper sestanemo in do konca izpilimo repertoar za naš letoš-nji koncert, s katerim vas nameravamo očarati 24. 11. 2018 v Kulturnem domu Štore.

Ostanite mladi in zdravi!

~ Zoran Šučur

Upokojenci smo zapeli

Želja, da bi tudi v Štorah po zgledu Celja in drugih okoliških občin imeli svoj pevski zbor, delujoč v okviru Društva upokojencev, je tlela v nekaterih članih že dlje časa. Tako se je peščica najbolj zagretila v mesecu novembru preteklega leta, da bi poskusili... in šlo je. Naša začetna druženja so dokazala, da je bila odločitev prava. Je še kaj lepšega, kot v dobri družbi zapeta lepa slovenska pesem? Naše tedensko druženje na vajah je obrodilo prve sadove, saj smo svoj program predstavili oskrbovancem Doma Lipa 5. julija. Lepšega sprejema si skoraj ne bi mogli želeli, saj so vsi z nami sodelovali od prvega trenutka do konca programa. Lušno je bilo! Za sproščeno vzdušje in nasmehe na obrazih poslušalcev pa sta poskrbela glasbenika Žiga Volavšek s harmoniko in Joži Rezar s kitaro. Pevci smo že z mislimi na naslednje projekte začeli novo sezono. Če je še koga ob branju tega članka zamikalo, da bi se nam pridružil, dobrodošli. Ob koncu se zahvaljujemo naši strokovni vodji, gospe Radici Kragelj, za vodenje in vzpodbudo na naši začetni pevski poti.

– Marija Lamut

RDEČI KRIŽ SLOVENIJE
Območno združenje Celje
KORK Štore
Ulica XIV. Divizije 15
3220 Štore
D. št.: 983/2157
TRR: SI 54051008015553166
Konto Štore: 18022

Krajevna
Organizacija
Rdečega
Križa ŠTORE

Poročilo dela KORK Štore in obvestilo

KORK Štore predstavlja skupina ljudi, ki prostovoljno pomagata tistim, ki potrebujejo pomoč. Deluje pod okriljem Območne zveze RK Celje in se z njo ves čas povezuje. Ena najpomembnejših nalog KORK Štore je razdelitev hrane, ki poteka preko Območne zveze RK Celje vsaki sedmi teden, ki jih je osem na leto.

KORK Štore vsako leto organizira tudi dobrodetni koncert. S sredstvi, zbranimi na koncertu, financira dve dodatni delitvi hrane, in sicer eno za veliko noč in eno v jesenskem času za ozimnico (približno 50 družin). Tretji del sredstev nameni Osnovni šoli Štore, ki organizira nakup šolskih potrebščin za učence iz socialno ogroženih družin. Letos je bila pomoč nudena devetim učencem.

Izredne delitve hrane organizira še v sodelovanju s projektom Starejši za starejše - za boljšo kakovost življenja, namenjeni starejšim krajanom Štor. Ta akcija se izvede s pomočjo zbrane hrane v Mercator centru Hudinja. Tako je KORK Štore v letu 2018 opravil 12 delitev hrane (rednih in izrednih).

KORK Štore nudi tudi velik izbor invalidskih pripomočkov, ki jih pokloni ljudem, potrebnim pomoči. Še vedno nudi tudi rabljena oblačila, pohištvo, belo tehniko ... Na tem mestu bi povabili vse, ki naštetih stvari ne potrebujete več, a so še uporabne, da jih prinesete v naš zbirni center.

Na koncu bi se radi zahvalili vsem krajanom, ki polnijo kontejner in prispevajo uporabne kosovne predmete, podjetnikom, ki nam z donacijami pomagajo izpeljati dve izredni delitvi hrane in pomoč osnovnošolcem, in ne nazadnje še Občini Štore za podporo in pomoč pri intervencijah.

Obvestilo krajanom:

Uradne ure za prevzem in ali oddajo oblačil: vsak prvi petek v mesecu od 15. do 16. ure. Oblačila lahko oddate tudi v kontejner, ki stoji ob cesti, ki vodi v športni park Lipa.

Uradne ure za kosovne predmete: vsaka druga sobota od 9. do 11. ure.

Meritve krvnega tlaka in ostalo: vsak zadnji torek v mesecu od 10. do 11. ure.

Dodatne informacije lahko dobite pri predsedniku KORK Štore na telefonski številki 031/802 709 (Stane Štefanec)

– Stane Štefanec

Srečko Pajk - ljudski godec, čebelar, vinar in še marsikaj

Srečko Pajk, umetniška čustvena duša z občutkom za glasbo in naravo, je že pet let upokojenec in živi na čudovitem hribu v Kompolah, ki se mu pravi Gorica. Na svet je privekal kot enajsti otrok družini Pajk v Javorniku. Z ženo Jožico sta prišla v Kompole 1978. leta in si na Gorici uredila praviljično hišico, ki stoji prav na vrhu hriba. Pripadajoče zemljišče sta po vsem hribu zasadila s sadovnjakom in vinogradom.

Srečko je že v ranem otroštvu imel izredno veselje do glasbe, vendar pri hiši ni bilo harmonike. Občudoval je očeta, ki je igral na trobento, in si sam zelo želel harmonike. Pri trinajstih letih se mu je želja uresničila: dobil je harmoniko iz

starinarne. Za to harmoniko je prispevala cela družina, tudi starejši bratje in sestre, ki so v njem prepoznali nadarjenost za glasbo. Tudi zato, da bo nekoč z njo razveseljeval celo družino. Srečko je od navdušenja, da ima svoj instrument, igral vsak večer tako dolgo, da se je naučil zaigrati novo pesem. Pravi, da se mu je takrat vse skupaj »odprlo«. Najprej je igral na vaških kolinah, ob kožuhanju in trganju fižola. Pri 16. letih je igral na prvi ohceti, nadaljevalo pa se je z bratrancem Zdravkom Vrbovškom, ki je bil izreden humorist in je igral na klarinet. V tistih časih so poročna slavlja trajala tri dni. Začelo se je v petek z vabljenjem prič in igranjem za »ledik« stan ženina in neveste. V soboto dopoldne je bila poroka in potem je bilo najprej slavje pri enem od novoporočencev. Vmes so malo zadremali in nadaljevali v nedeljo na drugi strani. Spominja se posebnega vzdušja, sproščenosti ljudi, pa tudi dobre domače hrane ni manjkalo.

Samouk Srečko igra predvsem stare domače viže, kot so koračnice, polke in valčki, rad pa ob spremstvu harmonike zapoje tudi pesmi, ki nekaj povedo.

Prepevati in igrati stare ljudske pesmi, ki so že pozabljene, so darilo pokojnega očeta, ki je bil prav tako ljudski godec

s trobento. Srečko se spominja, kako je oče ob kmečkem prazniku svetoval otrokom, kako morajo spoštovati drug drugega in kako si mora družina med seboj pomagati. To se je vseh Pajkovih otrok prielo, saj se njegovih nasvetov še vedno držijo.

Ljudski pevec in godec je bil Srečko desetletja, a ker je bilo vsega preveč, ni trajalo ves čas. Pravi, da bi še danes lahko igral tam, kjer ljudje cenijo ljudsko glasbo, vendar leta prinesejo tudi malo počitka, zato se sedaj posveča bolj čebelarstvu in vinarstvu. Za harmoniko pa še vedno poprime v dobri družbi, med prijatelji.

Kot rečeno je Srečko velik ljubitelj narave in pove, kako je na hribu pogrešal čebele za oprasovanje cvetja. Prvi panj mu je podaril že pokojni čebelar Poldi Bukovšek, ki je bil tudi njegov mentor. Takrat je začutil, da je to tisto, kar želi početi. Na svojem hribu je postavil čebelnjak s 33 AŽ panji, poslikanimi z lastnim življenjepisom. Hrib Gorica je bil včasih poznan po vinogradih in zato si ni mogel kaj, da ne bi tudi sam posadil nove trte in pričel z vinarjenjem za lastne potrebe. Na rujno kapljico rad povabi tudi mimoidoče in svoje prijatelje. Vsako leto je deležen priznanj Vinogradniškega društva Polič za izvrstno kapljico, ki jo pridelava na svojem hribu. Je tudi viničar in skrbnik potomke najstarejše trte v Kompolah.

Foto: Rosvita Jager

Ima ogromno priznanj za večino sort grozdja. Tudi na sejmu vina v Gornji Radgoni, kjer sodelujejo vinogradniki iz cele Slovenije, je dobil zlato medaljo za vino sauvignon.

Srečko je odličen sogovornik in ko beseda nanese na spomine, ki so mu še posebno dragi, se mu tudi orosi oko. Pravi, da igra s srcem in da mu je bila glasba položena že v zibelko, zato ga spremlja že celo življenje. Na vprašanje, kaj bi svetoval mlajši generaciji glasbenikov, je odgovoril, da naj ohranjajo ljudsko glasbo in pesmi, ki izražajo kulturo in so ponos kraja ter ljudi.

Srečko in Jožica, uživajta še naprej na vajinem čudovitem hribu, naj še vedno zapoje glas harmonike z besedili, ki spominjajo na vajino mladost.

— Ivanka Tofant

Maj Juršinič, judoist

Judo je moderna japonska borilna veščina, ki se je razvila konec 19. stoletja iz več japonskih tradicionalnih oblik ju jitsuja, njen začetnik pa je Jigoro Kano. Judo je goloroka borilna veščina, ki vključuje borbo stoje in na tleh, mete, padce, vzvode, udarcev z rokami in nogami pa judo neposredno ne vsebuje. "Judo predstavlja način, s pomočjo katerega lahko najbolj učinkovito uporabimo fizično in psihično moč. V poučeva-

nju napada in obrambe judo krepi vaše telo in duha in vam pomaga, da njegove principe sprejmete za svoje. Na ta način se izpopolnjujete in postajate vzoren član skupnosti. To pa je tudi končni cilj juda." (Jigoro Kano)

Maj Juršinič, domačin s Kresnik, se je začel ukvarjati z judom že v začetnih razredih osnovne šole. Trenirati je začel pri osmih letih. Najprej je treniral pri klubu Ivo Reya, nato je njegov oče v njem videl

potencial in ga vpisal v Judo klub Z'edele Sankaku, ki ga vodi Marjan Fabjan. Treninki potekajo petkrat na teden, pravi Maj. Njegova trenerja sta Marjan Fabjan in Igor Trbovc. Pri klubu je štiri leta in osvojen ima rjavi pas. Na vprašanje, ali je naporno petkrat na teden trenirati, Maj odgovori, da je to res naporen šport, vendar se z rednim treniranjem človek nauči obvladovati samega sebe in vzpostaviti zavestno kontrolo nad svojim

telesom in umom. Tako judo povzroči psihično ravnotežje in vsestranski fizični razvoj.

V tem športu Maja podpira vsa družina, še posebej pa mu stoji ob strani njegova babica, ki je seznanjena z vsemi pravili juda in Majevimi tekmovanji. V judo pa je vključen tudi Majev brat Filip, ki vztrajno trenira in že pridobiva prve medalje in priznanja. Tudi njega, prav tako kot Maja, je za ta šport navdušil njen oče.

Na vprašanje, kakšne dosežke je v tem času osvojil, je Maj pričel naštevati: doslej je tekmoval v Sloveniji, Italiji, Avstriji in v Izraelu. Leta

2016 je bil tretji na državnem prvenstvu v Mariboru, leta 2017 trikrat drugi na mednarodnem tekmovanju, letos pa so v Jeruzalemu potekale 52. mednarodne igre šolarjev, ki se jih je udeležilo tudi 11 otrok iz Celja in okolice ter štirje trenerji

iz celjskih športnih klubov. Na omenjenih športnih igrah šolarjev v Izraelu so sodelovali otroci med 12. in 15. letom starosti. Tekmovanja so potekala v odbojki, tenisu, plavanju, ulični košarki 3x3, judu, nogometu, sabljanju, košarki ter atletiki. Sodelovalo je 69 mest iz 29 držav, športne igre pa je obiskalo okoli 1500 udeležencev.

Na teh igrah je judoist Maj Juršinič v kategoriji do 81 kilogramov osvojil srebrno odličje in pravi, da so občutki ob osvojitvi takšne kolajne nepopisni. Seveda pa ima Maj še večje ambicije in cilje: najbolj od vsega si želi osvojiti prvo mesto na državnih ravni.

Iskrene čestitke, Maj, za osvojeno srebrno medaljo in vse dosedanje dosežke! V prihodnje naj se ti uresničijo vsi zastavljeni cilji in želje, še posebej te, povezane s športom.

→ Rosvita Jager

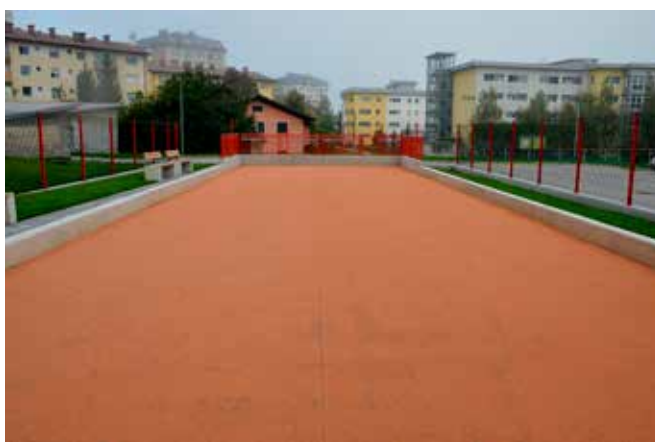
Fotografska delavnica v okviru EU projekta (drugi del)

V okviru projekta (CLLD) »Skok v jezero« in pod okriljem Zavoda za fotografsko terapijo ter na povabilo Mestne občine Celje smo udeleženci foto delavnice skupaj z mojstrom fotografije Juretom Kravanco nadaljevali naše delo.

Tokrat smo se odpravili v občini Vojnik in Štore. Iskali smo predvsem športne objekte in stvari, ki človeku nudijo sprostitev in ga vodijo v zdravo življenje. V Vojniku smo se odpravili v telovadnico, zgrajeno leta 2013. Plezalna stena, prostor za namizni tenis, košarkarsko igrišče in več vrst igrišč je vsakega posebej navdahnilo za fotografiranje. Pot nas je nato vodila tudi po kraju in pohodnih poteh vse do lovskega doma.

V naši občini smo se srečali na Lipi, kjer sem jim pokazala našo novo pridobitev: otroška igrala in jim razložila, da se nahajajo na sedmih območjih naše občine.

Člani balinarskega kluba so nam prijazno odprli njihovo novo preurejeno balinišče in tudi tam smo naredili nekaj posnetkov.

Potem smo se odpravili v Kompole, kjer smo poslikali potomko najstarejše trte. Preko Gorice smo naredili kratek pohod in fotografirali naravne lepote in pokrajino z razgledom na spodnje Štore, Teharje, Celje in okoliške hribe. Naredili smo kar precej posnetkov, nekaj najboljših pa bo šlo v izbor za razstavo. Naslednjič obiščemo še občino Laško.

– Besedilo in foto:
Rosvita Jager

Slovenska društva do 1. svetovne vojne

Slovenska društva na področju Štor so bila vse do konca 1. svetovne vojne manj številčna in tudi finančno podhranjena v primerjavi z nemškimi, ki so jih izdatno financirali nemški veljaki, nemško vodstvo Železarne Štore in nemškutarski obrtniki. Slovenska društva so odigrala pomembno vlogo pri uveljavljanju pravic slovenskega jezika v šolstvu, uradih in sodišču ter podpiranju volilne pravice za slovensko politično stranko. Močno podporo so slovenska društva dobila v zaledju Štor, predvsem v kmečkem okolju, medtem ko sta se v samih Štorah zasidrala nemška miselnost in kultura.

Sv. Lovrenc pod Prožinom v času pred 1. vojno
(Hrani Anica Lubej, rojena Plank)

Slovensko kat. politično društvo za Teharje in Prožin priredi izvenredni občni zbor v nedeljo, dne 9. aprila t.l. v vili gosp. Pečnaka ob 4. uri popoldne, h kateremu vabi vse svoje ude društveni odbor. K občnemu zboru prideta državni poslanec vitez Berks in deželni poslanec g. dr. Juro Hrašovec, kjer bosta poročala o političnem položaju. Na dnevnem redu so razven tega razni nasveti. Želimo, da se tudi zunanji udi udeležijo tega zbora v polnem številu.

Slovensko politično društvo Teharje in Sv. Lovrenc

Narodno zavedni in slovensko politično usmerjeni prebivalci Kompol in Prožinske vasi so se povezali s Teharčani in skupaj ustanovili Slovensko politično društvo za Teharje in Prožin. Po ustanovitvi društva leta 1905 je društveni odbor pripravil majski izlet v Žalec in organiziral velik shod v Kompolah. Na shodu je spregovoril dr. Franjo Štor o volilni pravici, boju za slovenski jezik v državni upravi, potovalni učitelj Levstik pa je predaval o razvoju in napredku v kmetijstvu. Društvo na področju občine Sv. Lovrenc pod Prožinom je štel 33 članov.¹ Marca leta 1906 so v ta namen za Sv. Lovrenc pod Prožinom sklicali občni zbor v gostilni Antona Gajška na Opoki. Pomembna voditelja društva na območju Kompol sta bila Franc Gajšek (Loški) in Martin Gajšek (Pušni), ki je bil tudi župan občine Sv. Lovrenc v času pred 1. vojno in predsednik krajevnega šolskega sveta.² V okviru društvenih zborov in predavanj so večkrat medse povabili slovensko usmerjene politične veljake, ki so slovenske barve zastopali v štajerskem deželnem zboru in dunajskem državnem parlamentu. Največkrat so govorili graščak z Blagovne vitez Hugo Berks, celjski odvetnik dr. Juro

Župan občine Sv. Lovrenc pod Prožinom in voditelj Slovenskega političnega društva Martin Gajšek (Hrani Anica Lubej, rojena Plank)

Hrašovec, potovalni učitelj Levstik in drugi vidni poslanci. Ljudem so predstavljali aktualne politične zadeve in spremembe, širili volilno zaupanje in tudi razne gospodarske stvari, največkrat s področja kmetijstva in obrti.³

Moško pevsko društvo

Ustanovitev moškega pevskega društva, ki so ga ustanovili delavci Železarne Štore, sega v leto 1892. V začetku so peli slovenske in fantovske pesmi, kasneje so prepevali tudi delavske pesmi. Delovanje društva je prekinila 1. svetovna vojna, saj je bila večina pevcev društva vpoklicana na fronto. Vodilni člani društva so bili Jožef Potež, Jurij Žohar st., Feliks Florjančič, Tomaž Sedar in tudi Filip Hrastnik.⁴ Pevsko društvo so poimenovali kar po nemško »Gesangsverein«, ki so ga sicer ustanovili slovenski pevci, ki so večinoma prihajali iz Kranjske in so delali v Železarni Štore. Domačih pevcev je primanjkovalo, bilo jih je zelo malo in so bili premalo društveno aktivni.⁵

Slovensko politično društvo Teharje in Prožin (Slovenski gospodar, 6.4. 1905, str. 4)

→ Matej Ocvirk

Pevsko društvo Pravičnost Štore (Zgodovinski arhiv Celje) Pobudnik in ustanovitelj slovenskih in delavskih društev v Štorah Jožef Potež (Delavec, 10.11. 1926, str. 2)

¹ Slovensko politično društvo Teharje in Št. Lovrenc. Domovina, 26.5. 1905, str. 4.

² Teharje. Slovenski gospodar, 22.3. 1906, str. 4.

³ Slovensko politično društvo Teharje in Prožin. Slovenski gospodar, 6.4. 1905, str. 4.

⁴ 35 let delavske pesmi v Štorah, str. 25.

⁵ Iz Štor pri Celju. Domovina, 5.1. 1894, str. 6.

Celjskozasavski.si – Spletni biografski leksikon celjskega območja in Zasavja

V slovenskih knjižnicah se knjižničarji že vrsto let srečujemo z uporabniki, ki povprašujejo po raznih biografskih informacijah. Da bi olajšali mnogokrat zamudno iskanje podatkov po najrazličnejši referenčni literaturi in drugih virih, se je na prelomu tisočletja zaposlenim na domoznanskem oddelku Osrednje knjižnice Celje porodila ideja o osnovanju Celjskega biografskega leksikona. Projekt je leta 2004 naposled le zaživel v obliki spletnega biografskega leksikona in tako na enem mestu zajel podatke o življenju in delu posameznih Celjank in Celjanov, ki so pustili svoj pečat v mestu ob Savinji. Sčasoma je postala obstoječa platforma tehnološko zastarela in lokalni okvir pretesen, zato je bil leta 2013 vzpostavljen nov regionalni spletni biografski leksikon celjskega območja in Zasavja – [Celjskozasavski.si](http://www.celjskozasavski.si), ki je član širše »družine« sorodnih lokalnih in regionalnih spletnih biografskih leksikonov, za katere skrbijo v splošnih knjižnicah po Sloveniji.

Spletni portal Celjskozasavski.si upravlja Osrednja knjižnica Celje v sodelovanju z devetimi splošnimi knjižnicami s celjskega območja in iz Zasavja, vsebine pa prispeva v skladu z vsebinsko zasnovo leksikona vsaka knjižnica za svoje območje sama. Vanj je zaenkrat vključenih preko 470 osebnosti, ki so na širšem celjskem območju in v Zasavju rojene ali so tukaj živele, se šolale, delovale in s svojim delom zaznamovale ta košček Slovenije v preteklosti in sedanjosti.

V Osrednji knjižnici Celje vnašamo v leksikon posameznike (in družine), katerih življenjska pot je povezana z območjem današnjih občin Celje, Dobrna, Štore in Vojnik, vanj pa smo do sedaj prispevali nekaj več kot 220 zapisov. Z območja občine Štore je v leksikonu trenutno predstavljenih le majhno število osebnosti, med temi dirigent Franc Klinar, ljudski godec in godbenik Ivan Uлага – Vrhovski Anzek ter pravnik in skladatelj Stanko Pirnat.

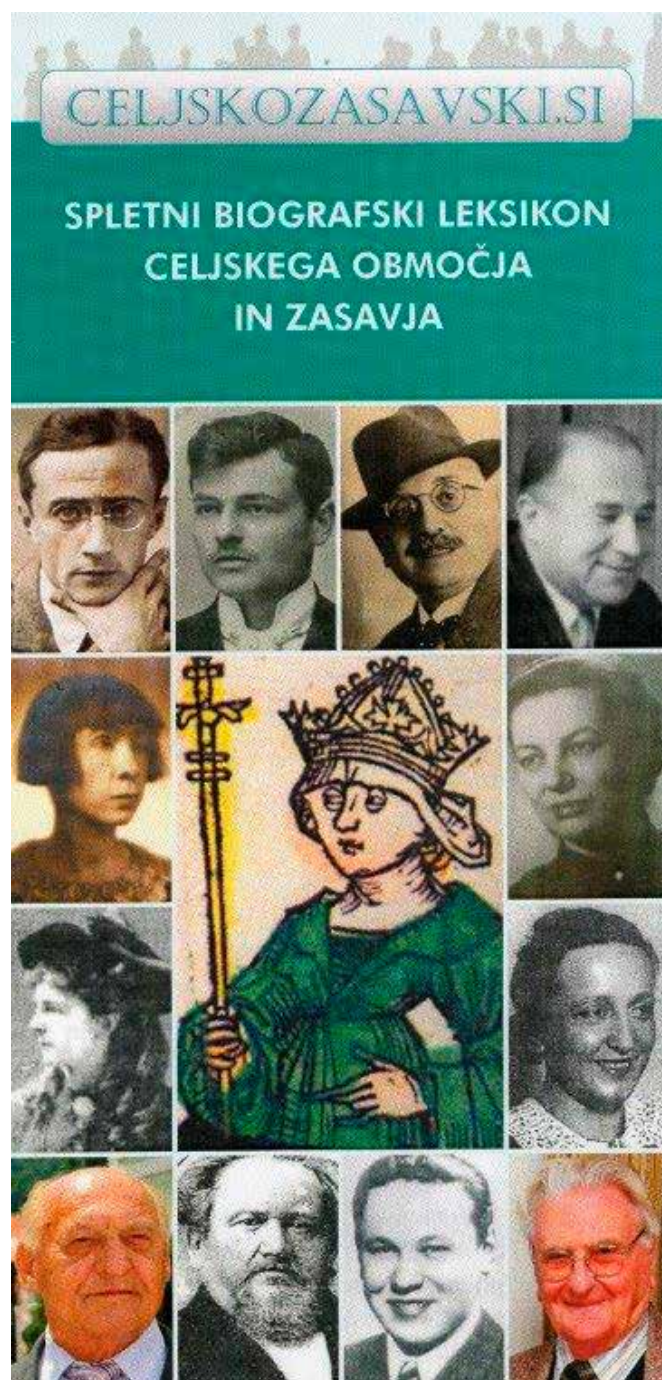
Zapisi o posamezni osebnosti, včasih le malo (po)znani, vsebujejo osnovne biografske podatke, krajši življenjepis, morebitne nagrade in priznanja, navedbo literarnih oz. drugih del, slikovno gradivo in spletne povezave, na katerih lahko uporabnik poišče dodatne informacije. Svetovni splet nam za razliko od tiskanih knjig omogoča sprotno popravljanje in dopolnjevanje obstoječih biografskih gesel ter ustvarjanje novih, zaradi česar je takšen leksikon rastoča knjiga v dobrednem pomenu besede.

Mnogh posameznikov (in družin), zbranih v tem biografskem leksikonu, ne najdemo v nacionalnih biografijah, so pa v svojem času na svoj način zaznamovali svoje okolje in pustili v njem trajnejše sledi. Leksikon na ta način z objavo njihovih biografij pomembno prispeva k boljšemu kolektivnemu zgodovinskemu spominu in se nasploh trudi biti zanesljiv in koristen pripomoček.

Poznate zanimivega Štorovčana/-ko, ki bi po vašem mne-

nju moral/-a biti vključen/-a v leksikon? Vaše predloge za uvrstitev novih osebnosti lahko pošljete po elektronski pošti na info@celjskozasavski.si ali nam jih posredujete preko spletnega obrazca, ki je dostopen na portalu [Celjskozasavski.si](http://www.celjskozasavski.si) (<http://www.celjskozasavski.si>).

– Janja Jedlovčnik,
Osrednja knjižnica Celje,
urednica portala Celjskozasavski.si

Ozkolistni trpotec

Trpotec je zgodovinska zdravilna rastlina. Zdravilni učinek trpotca je znan že od antičnih časov. Grški zdravnik Dioskurid je njegov sok pomešal z medom, da je z njim čistil gnojne rane. Pomagal naj bi tudi proti kačjim pikom in pikom škorpijona. V samostanski medicini so zelišče uporabljali proti vročini, driski in slabokrvnosti. Hildegard von Bingen je s trpotcem zdravila putiko in zlome kosti ter si z njim pomagala tudi pri ljubezenskih napojih.

Med vsemi vrstami ima največ medicinskih učinkovin ozkolistni trpotec (*Plantago lanceolata*). Trpotec je trajnica, ki jo prepoznamo po značilnih ozkih, koničastih listih in dolgem stebelu s klasastim socvetjem. Skozi vse leto pa je na voljo tudi posušen.

Zeliščna raba trpotca

V starih zeliščarskih knjigah so trpotec priporočali za kar 24 različnih obolenj. Vsebuje čreslovine, pektine, limonsko kislino, vitamin C, saponozide in fitoncide, sluzi, olja, beljakovine in sladkor. Zaradi svojih sestavin deluje kot naravni antibiotik. Pomaga pri zdravljenju čira na želodcu in dvanajsterniku. Zahvaljujoč flavonoidom sveži listi trpotca čistijo dihalne poti in lajšajo vnetja sluznice, zato se pogosto uporablja za pomirjanje kašlja, za zdravljenje bronhitisa, pri astmi in turbekulozi. Pripravki iz listov odlično pomirjajo tudi suh in dražeč kašelj kadilcev. Poleg tega trpotec vsebuje allantoin, snov, ki pospešuje naravno regeneracijo kože, zato ga priporočajo pri zdravljenju manjših ran, prask, opeklin, pikov žuželk in aken. V takšnih primerih je dovolj, če vzamete list trpotca, ga dobro sperete pod tekočo vodo, zmečkate med prsti in pritisnete na rano. Ker trpotec zaustavlja krvavitve, zmešan z

rmanom, plešcem in zimzeleno pomaga pri menstrualnih težavah in krvavitvah, ki jih povzročajo hemoroidi.

V starih časih so trpotec pripravljali kot solato. Danes zelišče uporabljamo zunanje predvsem pri ranah in pikih, notranje pa pri vnetjih sluznice dihalnih poti, v ustih in žrelu.

Uporabljajo se le listi, ki vsebujejo vrsto sestavin, kot so protibakterijski iridoidni glikozidi in tako imenovane sluzi, ki se kot film poležejo čez sluznice v ustih in žrelu ter s tem blažijo dražljaj h kašlju.

Rastlinski sok je primeren za notranjo in zunanjo uporabo, stranski učinki niso znani.

Ozkolistni trpotec cveti med majem in oktobrom, vendar so njegovi cvetovi komaj opazni med travniškim rastjem. Na pustih tleh rastlina doseže le pet centimetrov v višino. Nabiramo ga v času cvetenja. Raste tako rekoč povsod: ob poteh, po travnikih in nasipih ... po vsej Sloveniji.

Pomoč pri dražečem kašlju

Ozkolistni trpotec vsebuje snovi, ki blažijo razdraženost in ki lahko pomagajo pri težavah dihalnih poti, kot je dražeč kašelj. Za sveži sok majhne narezane liste zdrobite z možnarjem in pretlačite skozi laneno krpo. Zaužijte razredčeno z vodo. Tudi sirup pripravljamo iz svežih listov, ki jih prekrijemo s sladkorjem ali medom. Za trpotčev čaj liste posušite, tako da jih položite na krpo ali nanizate na vrv. Nato jih narežite in ji spravite v kozarec. Za četrt litra čaja uporabite dve čajni žlici zelišča, pustite stati 10 minut in posladkajte z medom.

Hitra pomoč pri piku žuželk

Naberite pest listov ozkolistnega trpotca in jih podrgnite med dlanmi. Nato iztisnite rastlinski sok in ga dajte neposredno na pik. Postopek lahko večkrat ponovite. Poleg blaženja srbenja soku pripisujejo tudi to, da zmanjšuje otekline in zavira klice.

Suh kašelj

Žličko trpotca, gozdnega slezenovca in sladkega korena prelijte s 5 dl vrele vode, posodo pokrijte in pustite počivati pol ure. Nato čaj precedite in vmešajte 2 žlički medu ter sok pol limone. Čaj pijte po obroku. Zadostuje za dva napitka.

Bronhitis

0,5 kg svežih in dobro opranih listov trpotca drobno zmeljite, dodajte kilogram medu in 50 g propolisa. Pustite počivati 3 dni in mešanico občasno premešajte z leseno kuharico. Žličko tako pripravljenega medu vzemite trikrat na dan 10 do 15 minut pred obrokom.

Vnetje dihalnih poti

Vzemite večji kozarec za vlaganje. Nato mlade liste trpotca drobno nasekljajte in z njimi prekrijte dno kozarca (približno centimeter na debelo). Preko listov vsujte žličko medu ali sladkorja. Ponovno vsujte plast trpotca in preko med ali sladkor in tako do vrha. Zaprite kozarec in pustite stati deset dni. Po desetih dneh pripravek precedite. Ob vnetju zgornjih dihalnih poti vzemite dve žlički pripravljene tekočine na dan.

Prebavne težave

Svež sok trpotca pomaga pri vnetju želodca ali črevesja. Zmeljite sveže liste trpotca, precedite in vmešajte malo medu. Vzemite trikrat na dan po žličko.

Vnetje ušes

Iz svežih listov iztisnite sok in nekaj kapljic kanite v bolno uho ter pustite delovati približno pol ure.

Za boljši imunski sistem

200 g svežih listov trpotca in po 100 g svežih listov kopriv, regrata ter rmana drobno zmeljite, precedite skozi čisto laneno krpo in prekuhajte. Peno, ki nastaja pri kuhanju, obvezno odstranjujte. Nato v sok dodajte dve žlički medu in na zmerni temperaturi ob stalnem mešanju kuhajte toliko časa, da se sok zgosti. Nato odstavite, pustite, da se ohladi in ohlajene prelijte v kozarce ali steklenice. Pred uporabo zmešajte sok s toplo vodo (razmerje 1:1) in vsako jutro spijte 1 dl.

Zdravilne jedi iz trpotca

Trpotec se uporablja tudi v kuhinji. Jedi, pripravljene iz te rastline, se še posebno priporočajo tistim, ki imajo čir na želodcu in dvanajsterniku, pomaga pa tudi pri gastritisu. V prehrani se uporabljajo mladi listi trpotca.

Okusite
Začutite
Doživite

RAZNOLIKOST
NARAVO
POREKLO

Raznolikost okusov medu v »medenem kotličku«

Da se med ne uporablja le kot sladilo, najbrž ni potrebno posebej navajati. Kako pestra je uporaba medu v kuhinji, nam kaže bogata dediščina jedi z medom (kaše, pečena jabolka, potice, razni štruklji, sladice iz medenega testa...).

Med lahko uporabimo kot dodatek marinadam za razne vrste mesa, predvsem pri svinjini, divjačini, govedini, domači in divji perutnini, drobnici, pri svežih in prekajenih ribah, morski hrani in zelenjavi, ki je lahko dušena, pečena ali ocvrta. Meso lahko glaziramo tako, da zmešamo olje in med, temu dodamo še manjšo količino želeja rdečega ribeza ali brusnic in namažemo po mesu pred koncem pečenja. Pri hladnih začetnih jedeh med dodajamo k raznim sirom, ki jih kombiniramo s sadjem in oreščki, hladnim pečenkam in dodajamo v prelive za razne solate. Lahko popestri okus raznim hladnim in toplim juham ter omakam. Razne jedi iz riža, testenin, stročnic, zelenjave, oreščkov, lahko tudi mesa, dobijo sladko kisli priokus eksotičnih kuhinj. Med je lahko dodan kipnikom/pudingom, kruhu in različnim vrstam jedi iz raznega testa, kremam, strjenkam, sladoledom ter zmrzlinam. Uporabljamo ga lahko pri vlaganju sadja in zelenjave. Odlično tekne k svežemu sadju.

Izbrati pravi okus medu je bil izziv za kuharske ekipe, ki so se pomerile v kuhanju medenega kotlička na praznovanju prvega svetovnega dneva čebel, ki je potekalo 20. maja na Breznici. Umetnost vsake kuharske ekipe je stopiti iz okvirjev in poiskati najprimernejši okus medu za svoj medeni kotliček. Pri izbiri medu je pomembno, da izberemo kakovosten med. V Sloveniji imamo tako kar tri sheme kakovosti, zaščitene na evropskem nivoju: Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo, Kočevski gozdni med z geografskim poreklom in Kraški med z geografskim poreklom.

V kuhanju medenega kotlička so se pomerile tri ekipe: **Ekipe ČZ Spodnje Savinjske doline je pripravila izvrsten medeni golaž, ekipa iz ČD Vitomarci je komisijo skušala prepričati s piščančjo obaro z medenimi žličniki, nekoliko bolj skrivnostna pa je bila jed gorenjskih čebelarjev Coolinarikov, ki so jo poimenovali »Vou«.** Komisijo so sestavljali: Marija Trček iz Društva podeželskih žena, Anka Peljhan, vodja projekta »Kuhnapato«, in priznani »Chef« Uroš Štefelin iz Vile Podvin kot predsednik komisije. Komisija je ocenjevala okus, izgled in serviranje jedi, čistočo, organiziranost dela in usklajenost ekipe ter na koncu predstavitev jedi in animacijo.

Vse tri ekipe so presenetile celo kritičnega »Chefa« Uroša, ki je z navdušenjem okušal vse pripravljene jedi in ugotovil, da bi vsako od teh jedi brez težav postregli

v najboljših restavracijah. Vseeno pa so ga od vseh ekip najbolj prepričali **Gorenjci z jedjo »Vou«, ki so tako že tretjič zmagali v kuhanju medenega kotlička in osvojili oz. zadržali prehodni pokal kot najboljša ekipa.** Ime jedi VOU izhaja iz narečne besede (gorenjsko) vol; danes beseda izraža začudenje. Izredno zahteven krožnik je sestavljalo: meso v omaki, opečena zelenjava in vodni žličniki – vlivanci (spatzli). V jedeh je dodan Slovenski med z zaščiteno geografsko označbo z namenom: pri kolerabi zaradi skladnosti okusov, pri orehovitih vlivancih dokazuje, da je to lahko hitra samostojna jed, mesu v notranjosti doda okus, površinsko z opekanjem razvije na žaru zelene arome. Tako meso ni sladko kljub kar veliki količini dodanih sladkorjev.

Pestrost okusov medu iz shem kakovosti se je odražala tudi v jedeh, ki so jih pripravili osnovnošolci, ki sodelujejo v projektu »Kuhna pa to«.

Vabimo vas, da raziščete raznolikost Slovenskega medu z zaščiteno geografsko označbo, Kraškega medu in Kočevskega gozdnega medu z zaščiteno označbo porekla in ustvarite jed po svojem okusu! Številne recepte z medom najdete na spletni strani www.okusi-med.si.

– Tanja Magdič,
vodja projekt,
foto: arhiv ČZS

SLOVENSKI MED
z zaščiteno geografsko označbo

KOČEVSKI GOZDNI MED
z zaščiteno označbo porekla

KRAŠKI MED
z zaščiteno označbo porekla

EVROPSKA UNIJA PODPIRA KAMPANJE, KI SPodbujajo VISOKOKAKOVOSTNE KMETIJSKE PROIZVODE.

V Domu Lipa Štore smo v poletnem času že tretje leto sprejeli slikarje Društva likovnikov Ljubljana. V likovni koloniji, ki je potekala v Domu, je vsako leto več sodelujočih. Od prvotnih osem likovnikov je letos število naraslo na enajst.

Društvo likovnikov Ljubljana se je pod vodstvom gospe Jane Strušnik udeležilo dobrotelne enodnevne likovne delavnice. Za stanovalce Doma in vodstvo so likovniki zelo dobrodošli. Stanovalci so jih pri delu z veseljem opazovali in se navduševali nad njihovim ustvarjanjem. Ta dan so stanovalci preživeli malo drugače, saj je bil že sam obisk za njih sprememba. Na vsakem koraku so se lahko srečali z umetnostjo. Slikarji pa so dejali, da se tukaj dobro počutijo in da radi prihajajo k nam, kjer srečajo prijazne ljudi.

V dopoldanskem času so likovniki slikali na platna, popoldan pa so te slike razstavili na stene domske avle. Udeleženci likovne kolonije so dela pustili v Domu z željo, da popestrijo hodnike ter dajo pečat, ki bo spominjal na naše skupno druženje. Njihova dela bodo razstavljena v avli Doma do naslednje likovne kolonije.

–Snežana Kuraj

Zahvaljujemo se Domu Lipa za nudenje toplih obrokov pomoči potrebnim.

Oratorij v župniji Sv. Martina na Teharjah — Eno je potrebno

Tudi letos, že deveto leto zapored, je prve julijske dni okolico naše župnijske cerkve sv. Martina na Teharjah napolnil sproščen oratorijski duh. Stebre oratorija – dom, župnija, šola, dvorišče — smo v dneh od 3. do 6. 7. 2018 uspešno vpletali v vsakdan 58 otrok in 16 animatorjev. Namen oratorija je preko različnih dejavnosti, kot so delavnice, družabne igre, kateheze ..., vzgajati otroke v zdravem duhu in telesu ter jim posredovati vred-

note in načela, ki jim bodo pomagala na poti skozi življenje. Na oratoriju želimo sporočiti Svetega pisma otrokom predstavi na tak način, da bi ga vsi razumeli in bi jim bil blizu, hkrati pa je oratorij namenjen tudi aktivnemu preživljanju prostega časa in varstvu otrok v času poletnih počitnic.

Osrednji lik letošnjega oratorija je bil najvidnejši slovenski misijonar prve polovice 19. stoletja, škof Friderik Irenej Baraga, saj se v letošnjem letu spominjamo 150-letnice njegove smrti. S svojim de-

lom je pustil velik pečat med Indijanci v Severni Ameriki ob Velikih jezerih. Velja za utemeljitelja knjižnega jezika indijanskih plemen Očipve in Otava; prav tako je avtor prve slovenske knjige z opisom življenja in značilnosti severnoameriških Indijancev. Naslov letošnjega oratorija je bil Eno je potrebno – tudi sicer Baragovo škofovsko geslo, ki povzema življenje velikega misijonarja, ki se je trudil, da bi Indijancem prinesel veselo oznanilo evangelija in krščanske vrednote.

Oratorijski dan se je za udeležence začel vsak dan ob 9.00, ko smo se pozdravili, se malo poigrali, v krogu zaplesali in zapeli kakšen bans, zmolili, zapeli oratorijsko himno in dvignili oratorijsko zastavo. Uvodnim dejavnostim je sledila igra o Frideriku Baragu, ki smo jo zaigrali animatorji, po igri pa pogovor z otroki o zgodbi, predstavitev vrednote dneva in kateheze. Do malice so sledile kateheze po skupinah, po malici pa je bil čas namenjen skupinskemu delu po delavnicah. Sledilo je skupno kosilo, po kosilu pa smo imeli čas za druženje med vsemi udeleženci ob organiziranih dejavnostih. Oratorijski dan smo sklenili ob 16.00 s petjem himne, spustom zastave in sladoledom.

Da je bil oratorij za udeležence še bolj zanimiv, smo v program vpletli različne

zabavne dogodke. Prvi dan smo izvedli terensko igro, ki je potekala med Teharjami in Vrhem, oratorijci pa so se na njej preizkusili v različnih spretnostnih preizkušnjah in znanju o življenju Indijancev. Drugi dan je naš oratorij obiskala misi-jonarka, sestra Grazyna Mech, ki nam je s pesmijo in fotografijami predstavila življenje otrok v Kongu. Tretji dan smo se pogovarjali o prometni varnosti, saj smo sodelovali v projektu Slovenske Karitas Vidni in varni na cesti, prav tako pa izvedli z vodnimi igrami najbolj mo-kre minute letošnjega oratorija. Pri tej dejavnosti so nam na pomoč priskočili teharski gasilci. Zadnji dan oratorija, ko se je naše druženje pričelo uro prej kot navadno, pa smo izvedli oratorijski izlet na Kope. Med vožnjo smo se ustavili v zelo stari in zanimivi cerkvi sv. Jurija na Legnu, kjer smo si ogledali bogato notranjost in se sprehodili nad ostanki slovanskih grobov, nato pa nadaljevali pot na Kope. Tam smo imeli zaključno oratorijsko mašo, kosilo, obiskala pa sta

nas tudi Holcerček in povodni mož. Izlet smo zaključili z veliko »oratorijsko veselico«, za katero so z igranjem narodno-zabavnih pesmi poskrbeli animatorji. Po sproščeni zabavi je sledil odhod na Teharje, kjer so nas ob 18.00 pričakali starši, da smo s himno in spustom zastave zaključili z oratorijem, ki nam bo

ostal v lepem spominu. Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izvedbi letošnjega oratorija in nam omogočili, da so lahko otroško veselje, igrivost, ustvarjalnost in prijateljstvo povezali našo župnijo.

– Janja Pesjak

Slovesno in s hvaležnostjo počastili zlatomašnika

Oziraje nazaj mnogokrat spregledamo, kako zelo je nekdo pomemben v našem življenju in za koliko vsega bi bili prikrasani, če bi nam ne bilo dano odrasčati (ali prerasčati) ob njem. S tem razgledom na življenje posameznika veliko lažje vstopamo v odnose. S komerkoli, kjerkoli.

Hvaležen za vse te poglede na posameznike in odnose, s katerimi si je osmisli-l življenjske vsakdanje, je privolil, da svoje bogato, duhovniško življenje, v katerega je zakorakal dolgo tega, proslavi tudi v naši sredini: med občestvom župnij svetega Lovrenca v Kompolah ter svetega Martina na Teharjah.

Stanko Gajšek, letošnji zlatomašnik in hkrati dobitnik srebrnega grba naše ob-čine.

Z njim smo se razgovorili po dolgem in počez: v soboto, 30. junija 2018, pri svetem Lovrencu, ko smo posebej slovesno obhajali spominsko obletnico njegove nove maše, ki jo je pol stole-tja nazaj pel v rodni Kostrivnici. Tokrat smo mu župljani Lovrenške župnije jasno in glasno povedali, kako zelo cenimo njegovo držo kristjana, kateremu je še kako pomemben: vsakdo.

Tisti, na katerega večina pozabi, ker je po navadi skrit nekje v ozadju. Govorim o onem, ki pripravi prostor, da čist in okrašen pričaka prihod slavljenca. Pripovedujem o tistem, brez katerega po srečanju ne bi bilo: vsakokrat težko pričakovanega agapeja, hkrati pa se s tem osredotočim na Tebe, dragi bralec/bralka tega članka, brez katerega ne bi bilo skupnosti. Ker že samo s tem, da si

upaš biti, občutno vplivaš na druge, ki nekje v dalji plaho opazujejo in ne zmorejo prestopiti navidezne meje človeške negotovosti.

Stanko Gajšek zna: (o)svetliti in pokazati na Dobro(to), ki je v nas. Sposoben je iz vsake, celo zagrenjene in zadržane duše izvabiti sproščen in dobrodejen nasmeh.

Tistega večera, ko se je tako v župnišču kot v kompolski cerkvi trlo ljudi, ki smo se mu želeli za tako izjemen zgled zahvaliti ter mu dati na znanje, naj le vztraja, smeh kar ni pošel. Pevci so se ravno njemu na čast pomnožili, zato je Pavel Šuhel, organist, ki je cerkveno petje glasbeno pospremil, imel ob boku številčno pevsko zasedbo obeh župnij. Zadelo je slavnostno, ubrano. Poseb-

nost dneva je bilo zaznati v vsaki cvetlici, postavljeni na oltar, v vsaki misli, ki se je takrat prikradla v prišlekovne miselne sestavljanke. Prišli so mnogi, celo gostje iz tujine, iz zamejstva, kjer je zlatomašnik skoraj štiri desetletja služboval, in ga presenetili. Vendar: za vsakogar je imel pripravljeno besedo. Božajočo, vedro, iskreno.

Po končani cerkveni slovesnosti, začeniši ob 19. uri, smo se prisotni predstavili zgolj nekaj korakov stran od Lovrenške cerkve, v zgornje prostore župnišča. Tu se je nadaljeval neformalni (po)govor. Z Njim, zlatomašnikom, ki ostaja na videz mnogokrat neopazen in plah, v srcu pa velik, saj je sposoben dan za dnem zgraditi most. Od mene do tebe. Do vsakogar!

V tem večeru se je v polurnem pogovoru, ki pa smo ga pripravili za širšo publiko, neobremenjeno razgovoril o sebi: o vsem, kar je v minulem obdobju doživljal kot človek in zlasti kot duhovnik. Njegovo pripovedovanje je bilo ravno prav začinjeno in dinamično, da poslušalca pripravi do tega, kako kar ne bi nehal poslušati, in dobrote, ki se šibijo na namizju, sploh ne pritegnejo. Tistikrat prepotrebna modrost, ki izhaja iz življenjskih (pre)izkušenj, prevlada. Zmaga. Nadgradi namreč našo željo in potrebo, da bi se prepustili samo *snovnemu*. Tu duhovni segment zadoni sam po sebi, kakor poplesavajoče, srečno srce je. Ob Stanku Gajšku vendar gre to zlahka!

Zadržali v brezskrbnem kramljanju, ne meneč se za čas, smo se na zadnji junjski dan še dolgo. Nekateri bi kar dodali dnevu kakšno uro več, a je večino zvačila noč in hotenje krepostnega spanca, ki nas je prebudil v nedeljsko jutro, teden dni pred 5. župnijskim dnem, ko se je na veliko (in v sorazmerju s prešernim razpoloženjem večine) dogajalo na Tehar-

jah. Najprej v cerkvi, kmalu zatem tudi izven nje.

Mnogi nastopajoči, ki so 5. župnijski dan na Teharjah, to pot v izdatni meri posvečen zlatomašniku, začinili z lastno glasbeno točko, so 2. nedeljski dan julija 2018 komaj dočakali. Sonce se je razbohotilo v svoji veličastnosti in med množico zbranih naselilo dobrodejna občutja z željo, da bi konkretno pristopili še oni. Vsaj z rokama in pogosto z aplavzom izraženo **hvaležnost za marsikaj**: (za) Stankovo pogumno 50-letno pot za Njim; za sposobnost složnega in kakovostno izvedenega načrta, kamor so bili vključeni predvsem župnik **Miha Herman** kot scenarist, režiser in producent doživetega v in ob cerkvi na Teharjah; **Manici Godec** – ključni osebi, brez katere ne bi bilo moč prisluhniti izjemnemu petju med evharistijo (in po njej, pod šotorom), ki je mestoma pri poslušalcih priklicalo željo, da se v hvaležni drži s pogledom povzpne navzgor in/ali nazaj; za glasbeni preskok na Triglav ob zvokih trobente mlademu **Tomažu Glavaču**; za pomladno žgolenje na flavti **Ajdi Vouk**; za preslikavo plesa med črno-belimi tipkami v zvok nadarjeni **Blažki Rezar**; za speven Aleluja v glasbeni preobleki angleške različice **Uršuli Šuhel**; za melodije ljudskih godcev v prepletanju glasbenih paradigem klarineta in harmonike **Marici** in **Jožetu Kukoviču**; za lep in hkrati pevsko dovršen duo **Tanji** in **Damjanu Pasariču**; za harmonikarsko snubitev k boljšemu razpoloženju **Lovru Godcu**; za večno hudomušno, glasbeno trepljanje **Žigi Volavšku** na harmoniki in **Andreju Pasariču** na klarinetu; za sestrsko-bratski objem pevskih razsežnosti **Žigi** in **Maši Volavšek**; za razigrano glasbeno pripoved mojstricama dua **Opala Katji** in **Mojci Brezovnik**; za harmoničen prikaz pevsko nadarjene družine pa **družini Rezar**.

Med govorcimi, katerih besede bomo pomnili za vekomaj, so bili: **župan Miran Jurkošek**, ki se je z besedami oprl na tesno vez lokalne oblasti s cerkveno ter primarno izpostavil sila pomembno, pozitivno vlogo **Stanka Gajška** pri omenjenem. **Dr. Janez Šircelj**, **Danila Potočnik** in **Marjana Golob** pa so v en glas zatrdili – ob pripovedovanju posameznih zgodb, ki so jih kot zamejski Slovenski podpisali skupaj z zlatomašnikom – da bi brez njegove prisotnosti težko tako doživeto in globoko občutili domovino ter se zvesto oprijeli lastnih korenin.

Stanko Gajšek, zlatomašnik, je 5. župnijski dan na Teharjah docela razžaril s humorjem in pozitivnim zrenjem v jutri. Vse, kar je bodisi kot sogovornik med pogovorom povedal, tisto, s čimer je ošvrknil prijatelje iz duhovniških vrst (ni jih bilo malo!), ki so ga počastili z obiskom, to, kar je slehernemu spregovoril ob stisku roke, ko je izročal natisnjeno podobico ob dosegu lastne zlate maše – vse to kar kliče po ponovitvi. Po oživitvi spomina na ta dan vsakokrat, ko se bomo strahoma ozirali okoli sebe in pogledovali v smer, kjer ni videti izhoda.

S pogledovanjem nazaj v zadnji junjski dan in sončno nedeljo julija 2018 se mi porodi zamisel. In sicer ta, da bi morali večkrat postaviti šotor. Pa ne le ob cerkvenih »gabaritih«, pač pa na domačih vrtovih. Tja bi nato povabili tiste, ki nam nalivajo zlate čaše spominov. Med povabljenimi Stanko Gajšek ne sme manjkati, prav tako pa tudi vi, zaradi katerih obeh zgoraj izpostavljenih dni ne bom nikdar pozabila!

– Mateja Zakelšek

»Na mladih svet stoji!«

To velikokrat izrečemo, preberemo, slišimo. Včasih je to izrečeno z optimizmom v prihodnje čase, ki jih bodo mladi krojili drugače in bolje kot generacije do sedaj. Drugič hočemo svojo odgovornost preložiti na mladi rod, ker sami čutimo, da je ta čas drugačen in da zahteva nove pristope in poudarke. Včasih nas skrbi, kako bo prihodnja generacija peljala ta svet naprej, saj mladi na mnoga vprašanja reagirajo apatično. Ker oboje velja, je potrebno mladi rod odgovorno jemati, jih prav vzgajati in jih oblikovati, jih tudi poslušati in jim dajati možnosti, da kaj novega tudi odgovorno prinesejo v skupnosti in okolje. Tako nam rek v naslovni vrstici nalaga obojestransko nalogo in poslanstvo. V zadnjih desetletjih opazamo pomanjkanje vključenosti mladih v večini sku-

pnostih, tudi v Cerkvi, tako po svetu, kot tudi po naših župnijah. Mlade vedno težje najdemo aktivne v pevskih zborih, mladinskih skupinah in pri drugih dejavnostih v fari. Svetle izjeme so počitniški oratoriji, ki po večini naših župnij vključijo otroke v vzgojni, duhovni in družabni dejavnosti, mladi pa so kot animatorji duša tega dogajanja. Drugi dogodek za mlade na državni ravni pa je festival mladih kristjanov, ki vsako leto septembra v Stični in združi od 5000 do 7000 mladih po osnovni šoli. Temu bi lahko dodali še razne duhovne vaje, redne ali vsaj občasne dejavnosti in srečevanja mladih na župnijski ali širši ravni.

Papež Frančišek je pozoren na vključevanje mladih. Že pred dobrim letom je napovedal, da bo letos oktobra **(od 3. do 28. oktobra)** v Vatikanu potekala si-

noda mladih z naslovom: "Mladi, vera in razločevanje poklicanosti". Iz Slovenije bo sodeloval mariborski nadškof metropolit msgr. mag. Alojzij Cvikl. Ne bodo le škofje in duhovniki govorili o mladih, ampak bodo spregovorili tudi mladi in povedali o sebi, kje vidijo svoje mesto v Cerkvi, osvetlili svoje možnosti in priložnosti in povedali, kaj bi želeli spremeniti.

V uvodu delovnega teksta je zapisano: *»Mladi se danes srečujejo z mnogimi zunanjimi in notranjimi izzivi ter priložnostmi, od katerih so mnogi specifični za njihove posamezne kontekste, nekateri pa so skupni po vseh celinah. V luči tega je potrebno, da Cerkev razišče načine, kako o tem razmišlja in deluje med mladimi, da bi bila učinkovit, primeren in spodbuden vodnik skozi njihovo življenje.«*

Pozorno, z zaupanjem in molitvijo bomo spremljali delo škofovske sinode v želji, da bi našla prave usmeritve za delo z mladimi in da bi Cerkev dajala mladim veselja, poguma in moči za osebno, družinsko in družbeno vključenost tudi v Sloveniji. In seveda tudi v naših župnijah.

– Miha Herman,
župnik na Teharjah in
pri Sv. Lovrencu nad
Štorami

Jesen življenja

Poletje se je poslovilo, jesen je naravo obarvala s svojimi čudovitimi barvami. Prečudovit je pogled na mavrične barve listja, ki odpada z drevja, in če zapihlja še veter, se listi lovijo, kot da se igrajo, kdo bo dlje časa plaval po zraku. Polja dajejo še zadnje plodove, kmalu bo narava odšla počivat zimsko spanje.

Tako je v naravi, povsem drugače pa je med ljudmi, ki moramo poskrbeti za preživetje tudi čez zimo. Starejši kot smo, bolj nas skrbi, kako bomo preživeli mraz. Posebno težko je za osamljene ženičke, ki živijo v skromnih hiškah po vaseh. Nič manj niso v skrbeh osamljeni možje, ki jim moči počasi pešajo. Oboji se bojijo prehladov, ki se po jesenski in zimski vlagi kar vrstijo. Pa to še ni najhujše: neprijeten je občutek, da si sam in da čakaš, če bo prišel kdo mimo in se malo ustavil ter pogledal, če kaj potrebuješ.

Tudi mi smo bili včasih mladi in ustvarjalni, pa pridejo leta, ki nam počasi, a vztrajno jemljejo moči. Danes jaz, jutri pa boš ti na poti, ki se ji ne da upreti. Sicer pa, ko si mlad, o tem ne razmišljaš in hitiš, da si ustvariš življenje po svoji meri. Ne bi bilo odveč, če bi se tudi mlajši ozrli po sosedih, ki živijo sami, in jih povprašali, če potrebujejo kakšno pomoč.

Na tem mestu se tudi prostovoljci programa Starejši za starejše lahko pohvalimo, da v naši občini poznamo večino starejših in razmere, v katerih živijo. Res je, kar veliko jih živi v skromnosti, nekaj pa je tudi takšnih, ki se težko prebijajo iz meseca v mesec. Banka hrane in Rdeči križ pomagata, da najbolj ranljivi dobijo najnujnejše. Med starejšimi pa opažamo največ osamljenosti, ki jim obisk prostovoljca pomeni okno v svet. Velikokrat ni dovolj bežni obisk, ampak si je potrebno vzeti čas in se pogovarjati tudi o njihovih znancih, ki jih že dlje časa niso videli. Veliko je takšnih, ki jih televizija ne zanima, zato je še posebej dobrodošel pogovor o tem, kako je zunaj njihovega doma.

Zadnje čase med vrstniki opažamo, da je veliko težko bolnih in da ti potrebujejo prevoz k zdravniku, potrebujejo kaj iz trgovine, morda iz lekarne. Ponudimo jim roko in lepo besedo in naj nam ne bo težko takšnim ljudem ustreči. Danes jaz tebi, jutri pa bo mogoče kdo od mlajših pomagal meni, če bom potreboval kakšno pomoč. Naj vas te besede spremljajo in naj vam ne bo pretežko prestopiti praga, ki ga do sedaj še niste.

Narava dobroto povrne takrat, ko to najmanj pričakujete.

– Ivanka Tofant

Srečanje predzadnje generacije sošolcev livarjev na MIŠ Štore

7. septembra 2018 smo organizirali ponovno srečanje sošolcev, ki smo obiskovali MIŠ Štore, smer livarstvo, v letih 1958 do 1961. Naša mojstra, gospod Jurij Čehovin in Martin

Žohar sta nam podajala praktične in življenjske izkušnje v livarni vajencev pod plavžem Železarne Štore. Naučila sta nas kalupariti – izdelovati forme iz livarskega peska, taljenja litine v kupolni peči, vlivanja tekoče litine s prenosnimi »ponovcami« in končnega čiščenja odlitkov. Delo je bilo v vročini težko in nevarno, zato so bili nauki mojstrov zelo pomembni in koristni. Po opravljenih pomočniških izpitih za livarja je to delo opravljalo samo šest sošolcev, ostalih devet pa si je znanje izpopolnilo v drugih poklicih, kot so: general, novinar, inšpektor, metalurg, ključavničar, mojstri in ekonomist.

Srečanje v Picikatu na Teharjah je potekalo v šolskem pogovoru ob obujanju spominov iz vajenske livarne, šole in o kasnejših življenjskih dogodivščinah. Sklenili smo, da srečanja organiziramo tudi v naprej, saj nas je od petnajstih ostalo samo še enajst.

– Ivan Jurkošek

Utrinki s praznovanj (obisk župana pri jubilarjih)

Marija Lamut, 80 let

Antonija Furlani, 80 let

Zakorakali smo v novo vrtčevsko leto

V vrtcu Lipa pri OŠ Štore, enota Kom-pole, smo vrtčevsko leto začeli z veliko energije. V mlajši skupini Vijolični palček je nekaj otrok, ki so vrtec obiskovali že lansko leto, nekaj pa jih je s septembrom pričelo z uvajanjem. Ker je vsak otrok čustveno navezan na svoje starše in svet okrog sebe doživlja skozi doživljanje najbližjih, je pomembno, da otroka pripravimo

na prve spremembe z uvajanjem. Pomembno je, da starši zaupajo strokovnim delavkam, saj bo le tako zaupanje pridobil tudi otrok. Naša naloga pa je, da otrokom omogočimo pridobivanje različnih izkušenj, zato skozi celotno leto izvajamo raznovrstne dejavnosti.

V skupino Mavrični palček, ki jo obiskujejo otroci, stari od 3 do 6 let, pa smo sprejeli eno novinko, ki se je zelo hitro vključila. Ker želimo graditi prijateljski odnos, vsakodnevno izvajamo različne socialne igre, s katerimi se spoznavamo in navezujemo prijateljske vezi. Velik poudarek dajemo pozitivnim medsebojnim odnosom, kjer je prisotna medsebojna

pomoč, prijazne besede in ustvarjalna igra brez konfliktov. K pozitivnemu odnosu bomo težili skozi celotno leto, saj je temelj dobrega počutja bivanja v vrtcu, med otroki in tudi med strokovnimi delavkami.

– Barbara Jagodič in
Karmen Gorjup Žgank

Pozdrav v Kompole!

Za nami je prvi jesenski planinski izlet, ki smo ga v skupinah Rdečega in Temno rdečega palčka Vrtca Lipa izvedli v torek, 18. septembra 2018. Pot nas je vodila v smeri proti Kompolam. Dan se je pričel z jutranjo meglico, ki smo jo pogumno in s strumnim otroškim korakom hitro pregnali. Izlet je bil prav poseben, saj smo se s prijatelji iz vrtca Kompole dogovorili, da pridemo k njim na pozni zajtrk. Hišnik Zvone je poskrbel, da nas je zajtrk že čakal, ko smo prišli na cilj. Lačni in žejni

smo se okrepčali, nato pa nekaj prostega časa preživeli na vrtčevskem igrišču. Na poti nazaj smo se ustavili še v Gajski hosti. Gozd je že prav jesenski, poln gob in drugih jesenskih plodov. Malo pred kosilom smo se utrujeni, a polni novih dogodivščin vrnili v svoj vrtec.

– Magda Romih, Andreja Rebevšek,
Mihaela Jelenc, Klavdija Berglez

Predstavitev slovenske vojske in policije v športnem parku na Lipi

V objemu toplega, skoraj poletnega četrтка, 20. septembra 2018, so se otroci skupaj z vzgojiteljicami vrtca Lipa in učenci OŠ Štore odpravili proti športnemu parku na Lipi.

Tam sta nas v polni opravi pričakali Slovenska vojska in policija, ki sta otrokom predstavili in pokazali vojaško, policijsko opremo, oborožitev in vozila. Predstavitev slovenske vojske in policije sicer v občini Štore ni novost, je pa vsako leto posebej s strani otrok zaznati interes in zanimanje za obisk tega dogodka.

Otroci namreč nimajo vsak dan priložnosti sesti v reševalno

vojaško vozilo, se z vojaškimi maskirnimi barvami spremeniti v prave male vojake in se preizkusiti v premagovanju ovir na vojaški taktični stezi, se srečati s policisti in imeti priložnost pokukati v policijsko vozilo, sesti na policijski motor ter spoznati vso potrebno opremo, ki policistu omogoča opravljanje nalog in dolžnosti v policijskem poklicu.

Tovrstni dogodki v občini Štore so tako odličen način sodelovanja in vključevanja okolja v vrtčevsko in kasneje osnovnošolsko življenje.

– Katja Krevh in Ditka Rednak

Jesenski izlet svetlo zelenih palčkov

Čisto pravo indijansko poletje je! In še preden se poletje zares poslovi, smo se Svetlo zeleni palčki z vzgojiteljicama Katjo in Ditko odpravili na prvo skupno potopepanje po Štorah. V petek, 21. 9. 2018, smo se športno obuti in oblečeni ter s polnimi nahrbtniki odpravili proti Pečovju, kjer nam je pot postregla s kar nekaj preprekami. Med hojo smo morali biti pozorni na spolzko jesensko listje, korenine dreves in razgiban gozdni teren. Kljub temu pa so radovedni otroški pogledi uzrli marsikatero gobico pod listjem in našli ter nabrali kar nekaj jesenskih plodov. Na poti do cilja smo se ustavili pri gospe Jožici Cmok – babici naše Kim, ki nas je prijazno postregla z domačim sokom in grozrdjem, za kar se ji iz srca zahvaljujemo! Otroci so si tako nabrali moči in z lahkotnejšim korakom nadaljevali pot vse do našega cilja. Na bližnjem travniku na Pečovju smo si pripravili piknik, se posladkali, odžejali in tako imeli dovolj energije še za tekalne igre in vrnitev v vrtec, kjer nas je že čakalo kosilo. Naš prvi skupni izlet vsekakor ni zadnji, saj smo se imeli odlično!

– Katja Krevh in Ditka Rednak

Nacionalni mesec skupnega branja

V vrtcu smo že pričeli z branjem pravljic v času pred spanjem oziroma počitkom. Vzgojiteljica ali pomočnica vzgojiteljice vsak dan prebere pravljico, ko se otroci umirijo na ležalnikih. Letos poteka od 8. 9. do 8. 10. 2018 Nacionalni mesec skupnega branja. V vrtcu vzgojiteljice veliko beremo otrokom, za branje otrokom pa spodbujamo tudi starše. Letos smo že pričeli s projektom Palček Bralček, ki spodbuja starše, da berejo svojim otrokom pravljice. Starše s projektom seznanimo na prvem roditeljskem sestanku.

Isto pravljico starši berite otrokom večkrat, tolikokrat, kot jo

otrok želi slišati. Otrok ob večkratnem poslušanju pravljico različno razume in dojema. S poslušanjem in pripovedovanjem pravljic se širi tudi otrokov besedni zaklad.

Projektu smo se pridružili tudi šolarji. Nekaj aktivnosti smo sami izpeljali po razredih, najbolj odmevno pa v sodelovanju z Občino Štore. Vse prvošolce je namreč ob njihovem prvem stiku s šolsko knjižnico in knjižničarko obiskal župan Miran Jurkošek in bodočim knjižnim moljem poklonil knjižno darilo, za kar se mu prisrčno zahvaljujemo!

– Zinka Grobelnik, Mojca Rožman

Prvič v šolo

Začelo se je novo šolsko leto. Prvi razred OŠ Štore je napolnilo kar 30 otrok, v klopi podružnične šole v Kopolah pa je sedlo 9 prvošolcev.

Pozdravnem govoru ravnateljice, župana in učiteljic je sledilo presenečenje s čarodejem, ki je vse zbrane zabaval s svojimi triki.

Dopoldne je minilo v prijetnem vzdušju, zato naj prvi šolski dan prvošolcem ostane v lepem spominu.

– Učiteljice
Mateja Turinek,
Tatjana Mravlak,
Maja Plevnik in
Gracija Rossi

Jamarski vikend

V petek, 14. septembra 2018, se je petnajst nadarjenih učencev iz Osnovne šole Štore skupaj s spremljevalkama odpravilo na naravoslovni tabor.

Najprej smo se ustavili v Vrhniki, kjer smo se v Tehniškem muzeju Slovenije čudili razvoju avtomobilov iz motornih kočij pa vse do slavne Zastave 101. Med vodenim ogledom smo spoznavali tudi kmetijske stroje nekoč in danes, si ogledali razstavo kovaštva in lesarstva ter se veliko novega naučili. Že malo lačni smo se z avtobusom odpravili proti ČŠOD Rak v Rakovem Škocjanu. Po obilnem kosilu smo se z učenim jamarjem Poldetom odpravili v slavno Križno jamo. Obuti v visoke jamarske škornje in s čeladami ter baterijami na glavi smo se spustili v temno jamo, ki je tisočletja nudila zimsko zatočišče jamskim medvedom. V t. i. Medvedovem rovu so raziskovalci namreč odkrili množico okostij te veličastne zverine. Peljali smo se čez prvo jamsko jezero in si šepetaje ogledovali jamske metulje in gosenice. Kar razveselili smo se povratka na svetlo in toplo površje!

Naslednji dan je bil poln zanimivih aktivnosti. Najmlajši so odšli na raziskovalni pohod do Zelške in Tkalca jame, kjer so jemali vodne vzorce, si ogledovali naravni most, se spuščali v jamo in si ogledovali kraški svet. Starejši skupini sta se odpravili do skrite jame, ker smo se splazili skozi ozek vhod, se spuščali po mokri in spolzki kapniški steni in raziskovali raznolika brezna, kapnike in jamske živali. Ena od skupin je delo nadaljevala v domu, druga skupina pa je odšla na plezanje po skalah.

Utrujeni in polni vtisov smo večer preživeli na športnem igrišču, kjer smo se med igranjem košarke, namiznega tenisa in drugih športov družili tudi z učenci iz ljubljanske osnovne šole. V nedeljo smo po zajtrku v skupinah drug drugemu poročali o naših jamarskih izkušnjah in raziskovanju kraškega sveta. S tem se je naš raziskovalni vikend zaključil, zato nam ni preostalo drugega, kot da smo pospravili svoje stvari in se odpravili proti domu. Z avtobusa smo še pomahali v slovo deželi volkov, medvedov in kraških pojavov ter se veselili, da bomo o vsem doživetem poročali doma.

— Tonja
Preložnik

Pozdrav ptic miru

Učenci in učitelji Osnovne šole Štore smo se tudi letošnje šolsko leto pridružili mednarodnemu projektu Osnovne šole Lava »Pozdrav ptic miru« in tako pomagali širiti vrednoto miru. V šolskem letu 2018/19 se osrednja tema glasi »Učimo se biti miroljubni in zadovoljni državljani.« Z učenci smo se pogovarjali o miroljubnosti in o pomenu miru, sožitja, sodelovanja in strpnosti. Mir je zelo pomembna vrednota. Idejo smo širili z razdeljevanjem ptic miru mimoidočim ter obiskali stanovalce Doma Lipa ter obiskovalce trgovine Mercator na

Lipi. Izdelke učencev smo razdelili več kot stotim krajanom ter tako uspešno obeležili svetovni dan miru, 21. september. V času podaljšanega bivanja so učenci ustvarjali pesmi o miroljubnosti z učiteljicama Majo Lokmič in Danico Kocijan Kiker.

– Maja Plevnik

*Danes je tako lepo, kot že dolgo ni bilo.
Na obisk prišel je Mir in nas vse pognal v dir.*
(Romano Rozman, 5. razred)

*Učilnica je miren kraj
in prijatelj moj je Maj.
Na travniku mir je,
tam so same rožice.*

(Matic Volavc, 5. razred)

*Nekateri so ljubni, nekateri miroljubni,
nekateri pa moteči kot škrti molčeči,
a vsi smo miroljubni, ko se zaljubimo v nekoga,
ki nam je pri srcu kot voda.*

(Tania Carolina
Valencia Grbec, 5. razred)

*Miroljubnost je navada, ki jo vsak pozna,
tudi tisti, ki te najbolj rad ima.
Miroljubnost ni samo beseda, je pomen,
ki pomeni olika, zato vsak je oblika.*

(Dunja Bursač, 4. razred)

Celje Lopata Dobrna Vojnik Ljubecna Ponikva Šentjur Šmarje Štore Rog. Slatina

GLASBENA ŠOLA

MLINAR

(041 835 787)

Učimo tudi na vašem domu.
Možna izposoja instrumenta.

Diatonična harmonika, synthesizer, klarinet, saksofon, solo petje, kitara, električna kitara, bas kitara, kontrabas

glasbenasolamlinar.si

KULTURNA ŠOLA

Z veseljem, ponosom in spoštovanjem do sodelavcev in učencev naše šole oznanjam, da je OŠ Štore v letošnjem letu pridobila naziv KULTURNE ŠOLE in z njim zastavo, ki bo od sedaj dalje krasila šolski vhod.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti vsako leto razpisuje javni poziv za pridobitev naziva »kulturna šola«, s katerim želi šole motivirati, da postanejo žarišča kulturnih programov v lokalnem okolju in krepijo ustrezno kulturno vzgojo in ustvarjalnost mladih na različnih umetnostnih področjih. Kandidirajo lahko šole, ki imajo razvejano in kakovostno kulturno delovanje, v katerega je vključeno večje število učencev in učiteljev. Kulturne šole naj bi redno prirejale kulturne dogodke, namenjene učencem in širši lokalni javnosti, ter se s svojimi skupinami udeleževale različnih revij, natečajev, festivalov in tekmovanj. Ocenjevalna komisija za vrednotenje prijavljenih vlog je ugotovila, da izpolnjujemo vse kvalitativne in kvantitativne pogoje in nam za obdobje 2018–2023 podelila naziv »KULTURNA ŠOLA«.

Podelitev zastave je potekala v Mariboru na »naj kulturni šoli« leta 2017, OŠ Franceta Prešerna Maribor v petek, 21. 9. 2018. Za vse prisotne učence, mentorje in ravnatelje so pripravili različne kulturne delavnice, sklepna prireditve s kulturnim programom pa je potekala v SNG Maribor ob prisotnosti predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja ter ministrov Jerneja Pikala in Dejana Prešička. Našo šolo so v Mariboru zastopali Zala Zupan, Taiša J. Kolenc in Rožle Mulej.

Tudi v letošnjem in prihodnjih šolskih letih bomo učence povabili k aktivnostim na različnih področjih kulturnega udejstvovanja (glasbena umetnost, zborovsko petje, gledališče, lutke, folklorna dejavnost, likovna umetnost in fotografija, ples, film, literatura, novinarstvo, ohranjanje kulturne dediščine ...), kulturne dejavnosti ustrezno popisali in se v šolskem letu 2022/23 spet potegovali za laskavi naziv.

EKOŠOLA KOMPOLE

Z enakim ponosom in navdušenjem smo v ponedeljek, 24. 9. 2018, na konferenci eko koordinatorjev v Laškem za podružnično šolo Kompole prejeli ekozastavo, kar je velik dosežek za tako majhen kolektiv in majhno število učencev, ki obiskujejo šolo v Kompolah. Zeleno zastavo kot priznanje oziroma znak, da šola spada v mednarodni program Ekošol, si šola pridobi, če izvede ključnih 7 korakov: vzpostavi eko odbor, ki izvede okoljski pregled in izdela oceno okoljskega vpliva šole na različnih področjih (odpadki, voda, prevoz, zdravje in dobro počutje, okolica šole in biotska raznovrstnost), izdela akcijski načrt

Nekaj je novega...

dejavnosti z obveznih področij (voda, energija, odpadki) ter vključuje okoljske vsebine v šolsko delo in učne načrte. Koordinator spremlja in meri uspešnost zastavljenih ciljev ter šolo, lokalno in širšo skupnost obvešča, ozavešča in vključuje v akcije ekološkega delovanja. Zadnji korak je priprava ekolistine, s katero se šola obvezuje k ekoposlanstvu.

V družino Ekošol je bilo do letošnjega leta vključenih že 717 ustanov, letos se jih je priključilo še 22 z različnih ravni izobraževanja: od vrtcev do fakultet. Zeleno zastavo so v Laškem iz rok državne sekretarke na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport Martine Vuk prevzele koordinatorica Alenka Rezar ter tretješolke Tisa Salobir, Julija Mastnak in Tia Podplatan. Čestitke!

NOGOMETNI VRTEC

Kot novost v šolskem letu 2018/19 v Vrtec Lipa z enotama Štore in Kompole vpeljujemo program Nogometni vrtec, ki je namenjen otrokom, starim 5 in 6 let. Program, ki ga izvaja Nogometna zveza Slovenije v sodelovanju z lokalnim klubom NK Kovinar Štore in je namenjen dečkom in deklicam, je brezplačen za vse otroke in se izvaja enkrat tedensko v dopoldanskem času od oktobra do aprila. Z vključitvijo smo želeli dodatno popestriti vsebino programa v obeh vrtcih, dodatno zadovoljiti potrebe otrok po gibanju in igri, pozitivno vplivati na otrokov razvoj, dobro počutje in razvoj motoričnih ter miselnih sposobnosti, seznaniti otroke z nogometom kot igralno in gibalno aktivnostjo in promovirati šport ter gibanje z nogometno prepoznavnostjo.

Vrtec z vključitvijo pridobi vso potrebno opremo za igro (gole, žoge, majčke, stožce, ...), vrhunec sodelovanja pa za vključene otroke predstavlja ogled treninga slovenske nogometne reprezentance na Brdu pri Kranju in druženje ter fotografiranje z nogometnimi zvezdniki.

→ Mojca Rožman

Almini dnevi na Svetini 2018

**NEPAL, ta raj
ljubiteljev gora**

MATEJA ZAKELŠEK

SOBOTA, 13. oktober, ob 18. uri

**OKREPČEVALNICA MLAKAR,
JAVORNIK NAD ŠTORAMI 1**

BREZPLAČNO POTOPIŠNO PREDAVANJE

Almini dnevi na Svetini 2018

SVETINA

NEDELJA

**14.oktober
ob 10.uri**

- tekmovanje v kuhanju golaža
- podeželska tržnica
- druženje z Almo
- kulturni program
- prikaz kmečkih opravil

Vabimo vas, da se s svojo ekipo udeležite tekmovanja v kuhanju golaža v kotličku. Tudi, če se tekmovanja ne boste udeležili, nas samo obiščite in se sprehodite po podeželski tržnici, uživajte v kulturnem programu, poizkusite zmagovalni golaž in si oglejte čare ene najlepših hribovskih vasic v Sloveniji.

Prijava in informacije: tel.: **070 578 792 (Emil)**, tel.: **051 605 414 (Mojca)**

Turistično društvo Štore
Udarniška ulica 10, 3220 Štore
turisti@vstorah.si

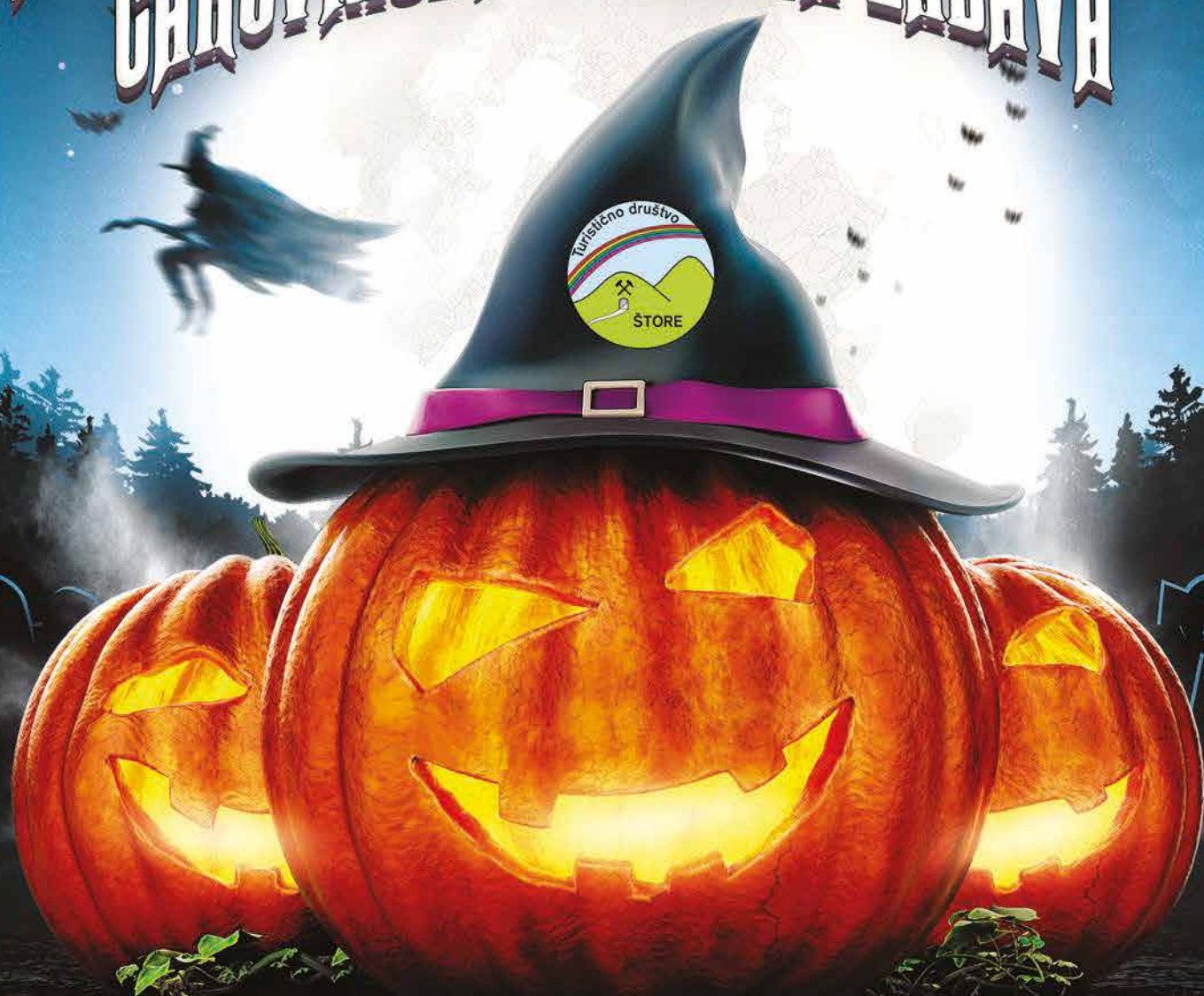
Občina Štore

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE PRIREJA

NOČ ČAROVNIC

ČAROVNIŠKA OTROŠKA ZABAVA

31. 10. OB 17. URI, KULTURNI DOM ŠTORE

ČAROVNICE IN ČAROVNIKI, NABRUSITE METLE IN PRILETITE! IMELI SE BOMO SUPER!

OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«

KULTURNI DOM ŠTORE

SEZONA 2018/2019

<u>ČAROBNI POTOČEK</u> petek, 23. 11. 2018, ob 17.00, Kulturni dom Štore		Glasbeno gledališče MELITE OSOJNIK
<u>NAGAJIVI LEDENI ŠKRAT POLDE</u> predstava z obiskom Božička petek, 21. 12. 2018, ob 17.00, Kulturni dom Štore		
<u>PRIJATELJA ZA VEDNO</u> petek, 25. 1. 2019, ob 17.00, Kulturni dom Štore		
<u>DINO IN ČAROBNI TONI</u> petek, 15. 2. 2019, ob 17.00, Kulturni dom Štore		Gledališče KUKUC. Najlepše predstave s poslanstvom
<u>SONCE GRE NA POTEK</u> petek, 15. 3. 2019, ob 17.00, Kulturni dom Štore		Glasbeno gledališče MELITE OSOJNIK

**Vpis abonmaja in prodaja posameznih vstopnic za leto 2018/2019
poteka na Občini Štore in 1 uro pred predstavo v Kulturnem domu Štore.**

Cena abonmaja otroci: 15 EUR * Cena abonmaja odrasli: 15 EUR * Cena posamezne predstave: 5 EUR

**Abonma vključuje tudi predstavo z obiskom Božička, zato tistim, ki bodo kupili abonma,
ne bo potrebno posebej kupiti vstopnic za božičkovanje.**

Otroci do 2. leta imajo brezplačen vstop, njihovi spremljevalci pa plačajo ceno abonmaja oz. posamezne predstave.

Organizatorji: Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje, TD Štore in ŠD Kovinar Štore

Informacije in rezervacije: Občina Štore, 03/780 38 40, 03/780 38 43, 031 367 889, obcina@store.si, kultura@store.si

Občina Štore, Vinogradniško društvo Polič Štore,

kmetija Kroflič in ŠKD Rudar Pečovje

VABIJO NA MARTINOVANJE,

ki bo v nedeljo, 11. 11. 2018,

od 10. do 12. ure

**pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino.**

VLJUDNO VABLJENI!

KOLEDAR DOGODKOV V OBČINI ŠTORE 2018

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	TRENING	VSAKO SREDO od 17.00 do 19.00	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŠTORSKA KONJENICA	NEDELJA 7. 10. 2018	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	BLAGOSLOV KONJ	NEDELJA 7. 10. 2018	DRUŠTVENI PROSTORI GAJSKA HOSTA KOMPOLE	konjeniskodrurstvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI: POTOPIŠNO PREDAVANJE Matejka Zakešek - Nepal	SOBOTA 13. 10. 2018 ob 18.00	OKREPČEVALNICA MLAKAR	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	ALMINI DNEVI NA SVETINI (kuhanje golaža, podeželska tržnica, druženje z Almo, kulturni program)	NEDELJA 14. 10. 2018 ob 10.00	SVETINA (IGRIŠČE)	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	DRUŽENJE	SOBOTA 20. 10. 2018	DRUŠTVENI PROSTORI	Roman, Milan
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	NEDELJA 21. 10. 2018	KREMŽARJEV VRH	Stane
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	KOMEMORACIJA	PETEK 26. 10. 2018 ob 12.00	OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	Mojca Rožman 031/874-736
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	NOČ ČAROVNIC	SREDA 31. 10. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	MARTINOVANJE – STOJNICA NA LIPI	NEDELJA 11. 11. 2018 od 10.00 do 12.00	PRED MERCATOR CENTROM NA LIPI	Stane Ferenčak 041 903 567
PLANINSKO DRUŠTVO ŽELEZAR ŠTORE	POHOD	SOBOTA 17. 11. 2018	KOPITNIK	Valter Jelen
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: ČAROBNI POTOČEK	PETEK 23. 11. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ«	KONCERT	SOBOTA 24. 11. 2018 ob 18.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Radica Kragelj 040 842 008 Zoran Šučur 041 877 648
STRELSKO DRUŠTVO KOVINAR ŠTORE	REGIJSKO TEKMOVANJE V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO	NOVEMBER	NA STRELIŠČU	Vlado Bogdanović 041 438 805

KOLEDAR DOGODKOV V OBČINI ŠTORE 2018

ŠPORTNO KULTURNO DRUŠTVO RUDAR PEČOVJE	BARBARIN POHOD	SOBOTA 1. 12. 2018 ob 8.00	PEČOVJE-TORBNI DOL	Leonida Cmok Kačičnik 041 353 404
OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	NOVOLETNI BAZAR	TOREK 4. 12. 2018 ob 16.00	OSNOVNA ŠOLA ŠTORE	Mojca Rožman 031/874-736
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	MIKLAVŽEVANJE	ČETRTEK 6. 12. 2018	PO OBČINI ŠTORE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE, ŠTORSKO PEVSKO DRUŠTVO »OSTI JAREJ« IN KUD FOLKLORNA SKUPINA KOMPOLE	BOŽIČNI DOGODEK V LAŠKI VASI	SREDA 19. 12. 2018 ob 17.00	LAŠKA VAS »PRI JOKU«	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK« NAGAJIVI LEDENI ŠKRAT POLDE (predstava z obiskom Božička)	PETEK 21. 12. 2018 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
KONJENIŠKO DRUŠTVO ŠTORE	ŽEGNANJE KONJ	SREDA 26. 12. 2018	TEHARJE	konjeniskodrustvostore@gmail.com Cvetka 031 264 664
DRUŠTVO VINOGRADNIKOV IN KLETARJEV POLIČ ŠTORE	ŽEGNANJE VIN V ŠENTJANŽU, SVETA MAŠA	ČETRTEK 27. 12. 2018	CERKEV SV. JANEZA	Stane Ferenčak 041 903 567
PIHALNI ORKESTER ŠTORSKIH ŽELEZARJEV ŠTORE	TRADICIONALNI BOŽIČNO- NOVOLETNI KONCERT Z GOSTI	KONEC DECEMBRA ob 18.00	KULTURNI DOM ŠTORE	kultura@store.si 03/780 38 43
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	SILVESTRSKI POHOD NA SREBOTNIK	PONEDELJEK 31. 12. 2018 opoldan	ZBOR V PROSTORIH TD, UDARNIŠKA 10	turisti@vstorah.si Emil 070 899 152, Mojca 051 605 414
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: PRIJATELJA ZA VEDNO	PETEK 25. 1. 2019 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: DINO IN ČAROBNI TONI	PETEK 15. 2. 2019 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si
OBČINA ŠTORE, ŠKD RUDAR PEČOVJE, ŠD KOVINAR ŠTORE IN TD ŠTORE	OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA »ŠTORČEK«: SONCE GRE NA POTEP	PETEK 15. 3. 2019 ob 17.00	KULTURNI DOM ŠTORE	Občina Štore 03/780 38 43 kultura@store.si

